

USTAWA

z dnia 24 kwietnia 1997 r.

o przeciwdziałaniu narkomanii

Opracowano na podstawie: tj. Dz.U. z 2003 r. Nr 24, poz. 198, Nr 122, poz. 1143, z 2004 r. Nr 238, poz. 2390, z 2005 r. Nr 175, poz. 1462.

Rozdział 1
Przepisy ogólne**Art. 1.**

1. Ustawa określa zasady przeciwdziałania narkomanii.
2. Przeciwdziałanie narkomanii obejmuje:
 - 1) działalność wychowawczą i zapobiegawczą;
 - 2) leczenie, rehabilitację i reintegrację osób uzależnionych;
 - 3) nadzór nad substancjami, których używanie może prowadzić do narkomanii;
 - 4) zwalczanie niedozwolonego obrotu, wytwarzania, przetwarzania, przerobu i posiadania substancji, których używanie może prowadzić do narkomanii;
 - 5) nadzór nad uprawami roślin zawierających substancje, których używanie może prowadzić do narkomanii;
 - 6) ograniczanie szkód zdrowotnych spowodowanych używaniem środków odurzających lub substancji psychotropowych.

pkt 1 w art. 2 (kursywa) obecnie: produktów leczniczych w rozumieniu ustawy z dnia 6.09.2001 r. - Prawo farmaceutyczne (Dz.U. Nr 126, poz. 1381); ustawy z dnia 6.09.2001 r. - Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo farmaceutyczne, ustawę o wyrobach medycznych oraz ustawę o Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych (Dz.U. Nr 126, poz. 1382 i Nr 154, poz. 1801 oraz z 2002 r. Nr 32, poz. 300) oraz ustawy z dnia 27.07.2001 r. o wyrobach medycznych (Dz.U. Nr 126, poz. 1380).

Art. 2.

Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do:

- 1) *środków farmaceutycznych*, które są środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi lub prekursorami, w zakresie nieuregulowanym w przepisach o *środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych*, aptekach, hurtowniach i nadzorze farmaceutycznym;
- 2) trucizn i środków szkodliwych, które są prekursorami, w zakresie nieuregulowanym w przepisach o substancjach trujących.

Art. 3.

1. Zadania w zakresie przeciwdziałania narkomanii są realizowane przez organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego.
- <1a. Zadania samorządu województwa, o których mowa w art. 15 ust. 2, art. 33 ust. 2 i 4 oraz art. 34 ust.1 pkt 2, są zadaniami z zakresu administracji rządowej.>
2. Zadania dotyczące przeciwdziałania narkomanii są realizowane, w zakresie określonym w ustawie, również przez:
 - 1) szkoły i placówki objęte systemem oświaty oraz szkoły wyższe;

dodany ust. 1a w art. 3 wchodzi w życie z dn. 1.01.2006 r. (Dz.U. z 2005 r. Nr 175, poz. 1462).

- 2) zakłady opieki zdrowotnej i inne jednostki organizacyjne działające w dziedzinie ochrony zdrowia;
 - 3) jednostki wojskowe i Policji;
 - 4) kluby sportowe;
 - 5) zakłady poprawcze, areszty śledcze i zakłady karne.
3. W realizacji zadań z zakresu przeciwdziałania narkomanii mogą uczestniczyć w szczególności stowarzyszenia, organizacje społeczne, fundacje, kościoły i inne związki wyznaniowe, medyczne samorządy zawodowe, rodziny osób uzależnionych oraz grupy samopomocy osób uzależnionych i ich rodzin.

Art. 3a.

1. Ograniczenie używania środków odurzających i substancji psychotropowych jest celem działania Krajowego Biura do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii, zwanego dalej „Biurem”.
2. Biuro jest państwową jednostką budżetową.
3. Biuro podlega ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.
4. Do zadań Biura należy w szczególności:
 - 1) opracowywanie projektu Krajowego Programu Przeciwdziałania Narkomanii oraz koordynowanie i monitorowanie jego wykonania, przy współpracy w tym zakresie z innymi podmiotami realizującymi zadania wynikające z Krajowego Programu Przeciwdziałania Narkomanii;
 - 2) inicjowanie oraz wdrażanie działań merytorycznych i organizacyjnych zmierzających do ograniczenia używania środków odurzających, substancji psychotropowych albo substancji zastępczych;
 - 3) prowadzenie Centrum Informacji o Narkotykach i Narkomanii;
 - 4) inicjowanie, wspieranie i prowadzenie analiz oraz badań nad problematyką narkomanii, w tym sporządzanie oceny epidemiologicznej zagrożeń narkomanią;
 - 5) inicjowanie i prowadzenie prac nad nowymi rozwiązaniami legislacyjnymi służącymi przeciwdziałaniu narkomanii;
 - 6) dokonywanie okresowych ocen programów profilaktycznych, leczniczych, rehabilitacyjnych i readaptacyjnych pod kątem ich skuteczności w zakresie ograniczenia używania środków odurzających, substancji psychotropowych albo substancji zastępczych;
 - 7) wypracowywanie standardów postępowania w zakresie profilaktyki uzależnień oraz leczenia, rehabilitacji i readaptacji osób uzależnionych;
 - 8) organizowanie i prowadzenie szkoleń dla osób realizujących zadania w zakresie przeciwdziałania narkomanii;
 - 9) udzielanie pomocy merytorycznej podmiotom realizującym zadania w zakresie przeciwdziałania narkomanii, w tym jednostkom samorządu terytorialnego oraz innym podmiotom prowadzącym działalność oświatowo-informacyjną, profilaktyczną, leczniczą, rehabilitacyjną i reintegracyjną;
 - 10) współpraca z organizacjami międzynarodowymi prowadzącymi działalność w zakresie przeciwdziałania narkomanii;
 - 11) w ramach pełnomocnictwa ministra właściwego do spraw zdrowia zlecenie, finansowanie (w formie udzielania dotacji oraz zakupu usług), monitorowa-

nie i sprawowanie nadzoru nad realizacją zadań zleconych z zakresu ochrony zdrowia obejmujących:

- promocję zdrowia, profilaktykę, leczenie, rehabilitację oraz readaptację osób uzależnionych,
- inne formy służące ograniczaniu używania środków odurzających, substancji psychotropowych lub substancji zastępczych,
- zadania z zakresu minimalizacji szkód zdrowotnych i społecznych związanych z używaniem środków odurzających, substancji psychotropowych albo substancji zastępczych;

12) wykonywanie zadań wynikających z przepisów odrębnych.

Art. 3b.

1. W skład Biura wchodzi Centrum Informacji o Narkotykach i Narkomanii, zwane dalej „Centrum”.
2. Centrum wykonuje zadania związane z gromadzeniem informacji i monitorowaniem działań podejmowanych na rzecz przeciwdziałania narkomanii na poziomie krajowym i międzynarodowym.

Art. 4.

1. Podstawę do działań w zakresie przeciwdziałania narkomanii stanowi Krajowy Program Przeciwdziałania Narkomanii.
2. Krajowy Program Przeciwdziałania Narkomanii uchwała Rada Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia.
3. Rada Ministrów składa corocznie Sejmowi, w terminie do dnia 30 czerwca, sprawozdanie z realizacji Krajowego Programu Przeciwdziałania Narkomanii.

Art. 5.

1. Tworzy się Radę do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii, zwaną dalej „Radą”.
2. Rada działa przy Prezesie Rady Ministrów.
3. Rada jest organem opiniodawczo-doradczym w sprawach z zakresu przeciwdziałania narkomanii.
4. W skład Rady wchodzi przedstawiciele ministrów i centralnych organów administracji rządowej zajmujących się problematyką przeciwdziałania narkomanii.
5. W skład Rady mogą wchodzić również przedstawiciele stowarzyszeń, fundacji, kościołów i innych związków wyznaniowych, samorządów zawodowych i innych jednostek działających w zakresie przeciwdziałania narkomanii, skierowani przez te podmioty.
6. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, skład i zadania Rady oraz szczegółowe warunki i tryb jej działania.

Art. 6.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) „prekursor” – każdą substancję pochodzenia naturalnego lub syntetycznego, która może być przetworzona na środek odurzający lub substancję psychotropową albo może służyć do ich wytworzenia, określoną w wykazie prekursorów stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy;
- 2) „środek odurzający” – każdą substancję pochodzenia naturalnego lub syntetycznego działającą na ośrodkowy układ nerwowy, określoną w wykazie środków odurzających stanowiącym załącznik nr 2 do ustawy;
- 3) „substancja psychotropowa” – każdą substancję pochodzenia naturalnego (w tym grzyby halucynogenne) lub syntetycznego działającą na ośrodkowy układ nerwowy, określoną w wykazie substancji psychotropowych stanowiącym załącznik nr 3 do ustawy;
- 4) „rodek zastępczy” – substancję w każdym stanie fizycznym, która jest trującą lub środkiem szkodliwym, używaną zamiast lub w takich samych celach niemedycznych jak środek odurzający lub substancja psychotropowa;
- 5) „narkomania” – stałe lub okresowe używanie w celach niemedycznych środków odurzających lub substancji psychotropowych albo środków zastępczych, w wyniku czego może powstać lub powstało uzależnienie od nich;
- 6) „uzależnienie od środków odurzających lub substancji psychotropowych” – zespół zjawisk psychicznych lub fizycznych wynikających z działania tych środków lub substancji na organizm ludzki, charakteryzujący się zmianą zachowania lub innymi reakcjami psychofizycznymi i koniecznością używania stale lub okresowo tych środków lub substancji w celu doznania ich wpływu na psychikę lub dla uniknięcia następstw wywołanych ich brakiem;
- 7) „osoba zagrożona uzależnieniem” – osobę, u której zespół zjawisk psychicznych i oddziaływań środowiskowych stwarza wysokie prawdopodobieństwo powstania zależności od środków odurzających lub substancji psychotropowych, albo osobę sporadycznie używającą środki odurzające lub substancje psychotropowe albo środki zastępcze;
- 8) „osoba uzależniona” – osobę, która, w wyniku nadużywania środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych albo używania ich w celach medycznych, znajduje się w stanie uzależnienia od tych środków lub substancji;
- 9) „używanie” – wprowadzanie do organizmu człowieka środka odurzającego, substancji psychotropowej lub środka zastępczego, niezależnie od drogi podania;
- 9a) „leczenie” – leczenie uzależnienia, a nie wszelkich skutków zdrowotnych, będących następstwem uzależnienia;
- 10) „leczenie substytucyjne” – stosowanie, w ramach programu leczenia uzależnienia, środka odurzającego lub substancji psychotropowej;
- 11) „rehabilitacja” – działania w celu przywrócenia sprawności fizycznej lub psychicznej, obniżonej lub utraconej z powodu narkomanii;
- 12) „reintegracja” - reintegrację zawodową i społeczną w rozumieniu przepisów o zatrudnieniu socjalnym;

- 13) „mak” – roślinę z gatunku mak lekarski (*Papaver somniferum* L.), zwaną również makiem ogrodowym albo uprawnym;
- 14) „mak niskomorficzny” – roślinę z gatunku mak lekarski należącą do odmiany, w której zawartość morfiny w torebce (makówce) bez nasion, wraz z przylegającą do niej łodygą o długości do 7 cm, wynosi poniżej 0,06% w przeliczeniu na zasadę morfiny i na suchą masę wymienionych części rośliny;
- 15) „mleczko makowe” – sok mleczny torebki (makówki) maku;
- 16) „opium” – stężony sok mleczny torebki (makówki) maku;
- 17) „słoma makowa” – torebkę (makówkę) maku bez nasion, wraz z łodygą, lub poszczególne ich części;
- 18) „konopie” – rośliny z rodzaju konopi (*Cannabis* L.);
- 19) „konopie włókniste” – rośliny z gatunku konopie siewne (*Cannabis sativa* L.) o zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu poniżej 0,20 % w suchej masie ziela;
- 20) „ziele konopi” – kwiatowe lub owocujące wierzchołki konopi, z których nie usunięto żywicy;
- 21) „żywica konopi” – żywicę i inne produkty konopi zawierające delta-9-tetrahydrokannabinol lub inne aktywne biologicznie kannabinole;
- 22) „uprawa maku lub konopi” – plantację tych roślin bez względu na powierzchnię uprawy;
- 22a) „grzyby halucynogenne” – grzyby zawierające substancje psychotropowe;
- 23) „wytwarzanie” – czynności, za pomocą których mogą być otrzymywane środki odurzające lub substancje psychotropowe albo ich prekursorzy, ich oczyszczanie, ekstrakcję surowców i półproduktów oraz otrzymywanie soli tych środków lub substancji;
- 24) „przetwarzanie” – czynności prowadzące do przemiany środków odurzających, substancji psychotropowych lub prekursorów na inne środki odurzające, substancje psychotropowe lub prekursorzy albo na substancje niebędące środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi lub prekursorami;
- 25) „przerób” – otrzymywanie stałych lub ciekłych mieszanin środków odurzających, substancji psychotropowych lub prekursorów oraz nadawanie tym środkom lub substancjom postaci stosowanej w lecznictwie;
- 26) „preparat” – roztwór lub mieszaninę w każdym stanie fizycznym, zawierające jeden lub więcej środków odurzających lub substancji psychotropowych albo ich prekursorów, stosowane w lecznictwie jako *leki* w postaci dawkowanej albo niepodzielonej;
- 27) (skreślony);
- 28) „producent” – podmiot wytwarzający środki odurzające lub substancje psychotropowe albo ich prekursorzy;
- 29) „importer” – przedsiębiorcę dokonującego wprowadzenia środków odurzających lub substancji psychotropowych albo ich prekursorów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

pkt 26 w art. 6 (kursywa) obecnie: produktów leczniczych (Dz.U. Nr 126, poz. 1381).

- 30) „wprowadzanie do obrotu” – wszelkie udostępnienie osobom trzecim odpłatnie lub nieodpłatnie środków odurzających, substancji psychotropowych lub ich prekursorów.

Rozdział 2

Działalność wychowawcza i zapobiegawcza

Art. 7.

1. Działalność wychowawcza i zapobiegawcza obejmuje:
 - 1) promocję zdrowia psychicznego;
 - 2) promocję zdrowego stylu życia;
 - 3) informowanie o szkodliwości środków i substancji, których używanie może prowadzić do narkomanii, oraz o narkomanii i jej skutkach.
2. Zadania, o których mowa w ust. 1, są realizowane w szczególności przez:
 - 1) wprowadzenie problematyki zapobiegania narkomanii do programów szkół i innych placówek systemu oświaty;
 - 2) wprowadzenie problematyki zapobiegania narkomanii do programów przygotowania zawodowego osób zajmujących się wychowaniem w szkołach i innych placówkach systemu oświaty;
 - 3) tworzenie placówek prowadzących działalność zapobiegawczą, zwłaszcza w środowiskach zagrożonych uzależnieniem;
 - 4) wspieranie działań ogólnokrajowych i lokalnych organizacji, o których mowa w art. 3 ust. 3, oraz innych inicjatyw społecznych;
 - 5) uwzględnienie problematyki zapobiegania narkomanii w działalności telewizji publicznej oraz innych środków masowego przekazu;
 - 6) prowadzenie badań naukowych nad problematyką narkomanii.
3. Szczegółowe zadania z zakresu działalności wychowawczej i zapobiegawczej określi Krajowy Program Przeciwdziałania Narkomanii.

Art. 8.

1. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania uwzględni w podstawie programowej kształcenia ogólnego problematykę promocji zdrowia psychicznego i zdrowego stylu życia, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień dotyczących zapobiegania narkomanii.
2. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia podejmie działania na rzecz uwzględnienia problematyki promocji zdrowia psychicznego i zdrowego stylu życia, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień dotyczących zapobiegania narkomanii, w programach przygotowania zawodowego nauczycieli i osób zajmujących się wychowaniem i nauczaniem dzieci i młodzieży w szkołach i innych placówkach systemu oświaty.

Art. 9.

1. Ministrowie właściwi do spraw oświaty i wychowania, zdrowia, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rolnictwa, spraw wewnętrznych, administracji publicznej, transportu, Minister Obrony Narodowej i Minister Sprawiedliwości, każdy w zakresie swojego działania, są obowiązani rozwijać i popierać działalność informacyjną i kulturalną podejmowaną w celu informowania społeczeństwa o szkodliwości narkomanii.
2. Organy wymienione w ust. 1, każdy w zakresie swojego działania, są obowiązane prowadzić działalność wychowawczą i zapobiegawczą polegającą na:
 - 1) promocji zdrowego stylu życia;
 - 2) tworzeniu placówek prowadzących działalność zapobiegawczą w środowiskach zagrożonych uzależnieniem;
 - 3) wspieraniu działań ogólnokrajowych i lokalnych, o których mowa w art. 3 ust. 3, oraz innych inicjatyw społecznych.
3. Zadania, o których mowa w ust. 1 i 2, są wykonywane przez jednostki samorządu terytorialnego jako zadania własne. Zadania, o których mowa w ust. 2 pkt 2, są finansowane z budżetu państwa w ramach dotacji celowej na zadania własne realizowane przez jednostki samorządu terytorialnego.
4. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe formy działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem.

Art. 10. (skreślony).**Art. 11.**

1. Ministrowie właściwi do spraw zdrowia, oświaty i wychowania, wewnętrznych, administracji publicznej, transportu, pracy i Minister Sprawiedliwości oraz minister właściwy do spraw nauki, każdy w zakresie swojego działania, zapewnią prowadzenie badań naukowych nad problematyką narkomanii, w tym badań statystycznych i epidemiologicznych.
2. Instytucje naukowe lub specjalistyczne realizujące zadania w zakresie prowadzenia badań naukowych nad problematyką narkomanii, jeżeli jest to niezbędne dla prowadzenia takich badań, mogą posiadać, przechowywać oraz dokonywać zakupu środków odurzających, substancji psychotropowych lub ich preparatów oraz prekursorów z grupy I-R.
3. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw wewnętrznych, nauki oraz szkolnictwa wyższego, określi w drodze rozporządzenia zasady i warunki przechowywania, zakupu oraz używania do celów naukowych środków odurzających, substancji psychotropowych lub ich preparatów oraz prekursorów z grupy I-R przez instytucje naukowe i specjalistyczne, o których mowa w ust. 2, a także tryb wchodzenia przez te instytucje w posiadanie środków odurzających, substancji psychotropowych lub ich preparatów oraz prekursorów z grupy I-R.

Art. 12.

1. Ministrowie właściwi do spraw zdrowia, oświaty i wychowania, spraw wewnętrznych, administracji publicznej, transportu, pracy oraz Minister Obrony Narodowej i Minister Sprawiedliwości, każdy w zakresie swojego działania, zapewnią przygotowanie niezbędnej liczby osób do realizacji zadań, o których mowa w art. 1.
2. Jednostki organizacyjne administracji rządowej oraz szkół wyższych prowadzące szkolenie osób, o których mowa w ust. 1, mogą posiadać, przechowywać oraz nabywać środki odurzające, substancje psychotropowe i ich preparaty oraz prekursory z grupy I-R w ilości niezbędnej do prowadzenia tego szkolenia.
- 2a. Jednostki organizacyjne administracji rządowej wykonujące czynności operacyjno-rozpoznawcze mogą wchodzić w posiadanie środków odurzających, substancji psychotropowych i ich preparatów oraz prekursorów grupy I-R w ilości niezbędnej do przeprowadzenia stosownych badań potwierdzających popełnienie przestępstwa.
3. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw wewnętrznych, nauki oraz szkolnictwa wyższego, określi w drodze rozporządzenia zasady i warunki nabywania, przechowywania oraz używania do celów szkoleniowych środków odurzających, substancji psychotropowych lub ich preparatów oraz prekursorów z grupy I-R przez jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 2, a także warunki przechowywania środków odurzających, substancji psychotropowych, ich preparatów i prekursorów grupy I-R oraz sposób ich niszczenia przez jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 2a, uwzględniając zabezpieczenie tych substancji przed dostępem osób trzecich.

Rozdział 3**Postępowanie z osobami uzależnionymi****Art. 13.**

Poddanie się leczeniu, rehabilitacji lub readaptacji jest dobrowolne, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

Art. 14.

1. Leczenie i rehabilitację osoby uzależnionej prowadzi zakład opieki zdrowotnej lub lekarz wykonujący indywidualną specjalistyczną praktykę lekarską.
2. Rehabilitację osoby uzależnionej mogą prowadzić także osoby posiadające specjalistyczne wyższe wykształcenie niemedyczne.
- 2a. W rehabilitacji osób uzależnionych mogą uczestniczyć inne osoby niż wymienione w ust. 1 i 2, z wykształceniem co najmniej średnim, o ile ukończyły specjalistyczne szkolenie w dziedzinie uzależnień, zgodne z programem zatwierdzonym i certyfikowanym przez ministra właściwego do spraw zdrowia.
3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, warunki jakie powinien spełniać podmiot realizujący zadania, o których mowa w ust. 1 i 2.
4. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wykaz specjalności lekarskich oraz zawodów niemedycznych mogących realizować działalność, o której mowa w ust. 1 i 2.

5. Reintegrację osób uzależnionych mogą prowadzić centra integracji społecznej, tworzone na podstawie odrębnych przepisów, oraz podmioty wymienione w ust. 1 i 2 oraz w art. 3 ust. 3.
6. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, 2 i 5, są udzielane przez zakład opieki zdrowotnej osobie uzależnionej niezależnie od jej stałego miejsca zamieszkania w kraju. Za świadczenia te od wymienionej osoby nie pobiera się opłat.

Art. 15.

1. Osoba uzależniona może być leczona zgodnie z programem przewidującym stosowanie leczenia substytucyjnego.
2. Leczenie substytucyjne może prowadzić wyłącznie publiczny zakład opieki zdrowotnej po uzyskaniu zezwolenia [wojewody] <marszałka województwa> działającego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia.
3. Zezwolenie na leczenie substytucyjne może otrzymać publiczny zakład opieki zdrowotnej, który posiada odpowiednie warunki lokalowe i kadrowe zapewniające realizację programu leczenia stacjonarnego albo prowadzenia leczenia systemem ambulatoryjnym.
4. Zezwolenie na leczenie substytucyjne ulega cofnięciu, gdy zakład przestał spełniać warunki stanowiące podstawę wydania zezwolenia.
5. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania przy leczeniu substytucyjnym oraz warunki, które powinien spełniać zakład prowadzący leczenie substytucyjne.

zmiana w ust. 2 w art. 15 wchodzi w życie z dn. 1.01.2006 r. (Dz.U. z 2005 r. Nr 175, poz. 1462).

Art. 16.

Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb postępowania leczniczego, rehabilitacyjnego i readaptacyjnego w stosunku do osób uzależnionych, umieszczonych w:

- 1) zakładach poprawczych;
- 2) zakładach karnych i aresztach śledczych.

Art. 17.

1. Na wniosek przedstawiciela ustawowego, krewnych w linii prostej, rodzeństwa lub faktycznego opiekuna albo z urzędu, sąd rodzinny może skierować osobę uzależnioną, która nie ukończyła 18 lat, na przymusowe leczenie i rehabilitację.
2. Czasu przymusowego leczenia i rehabilitacji nie określa się z góry, nie może on być jednak dłuższy niż 2 lata.
3. Jeżeli osoba uzależniona ukończy 18 lat przed zakończeniem leczenia lub rehabilitacji, sąd rodzinny może je przedłużyć na czas niezbędny do osiągnięcia celu leczenia i rehabilitacji, łącznie nie dłuższy jednak niż określony w ust. 2.
4. Postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, toczy się według przepisów o postępowaniu w sprawach nieletnich.

Rozdział 4**Prekursory, środki odurzające i substancje psychotropowe****Art. 18.**

1. Prekursory dzieli się na grupy w zależności od możliwości ich zastosowania do wytwarzania środków odurzających, substancji psychotropowych lub innych prekursorów.
2. Podział prekursorów na grupy I-R, IIA-R i IIB-R określa załącznik nr 1 do ustawy.

Art. 19.

1. Środki odurzające dzieli się na grupy w zależności od stopnia ryzyka powstania uzależnienia w wypadku używania ich w celach niemedycznych oraz zakresu ich stosowania w celach medycznych.
2. Podział środków odurzających na grupy I-N, II-N, III-N i IV-N określa załącznik nr 2 do ustawy.

Art. 20.

1. Substancje psychotropowe dzieli się na grupy w zależności od stopnia ryzyka powstania uzależnienia w wypadku używania ich w celach niemedycznych oraz zakresu ich stosowania w celach medycznych.
2. Podział substancji psychotropowych na grupy I-P, II-P, III-P i IV-P określa załącznik nr 3 do ustawy.

Art. 21.

1. Środki odurzające grup I-N i II-N oraz substancje psychotropowe grup II-P, III-P i IV-P mogą być używane wyłącznie w celach medycznych, przemysłowych lub prowadzenia badań naukowych.
2. Substancje psychotropowe grupy I-P mogą być używane wyłącznie w celu prowadzenia badań naukowych, a środki odurzające grupy IV-N wyłącznie w celu prowadzenia badań naukowych oraz w lecnictwie zwierząt – w zakresie wskazanym w załączniku nr 2 do ustawy.

Art. 22.

1. Środki odurzające, substancje psychotropowe lub ich preparaty oraz prekursory grupy I-R może posiadać wyłącznie przedsiębiorca, jednostka organizacyjna lub osoba fizyczna uprawniona na podstawie przepisów ustawy.
2. Posiadane bez uprawnienia środki odurzające, substancje psychotropowe lub ich preparaty oraz prekursory grupy I-R podlegają zabezpieczeniu przez organy ścigania lub organy celne w trybie określonym w przepisach o postępowaniu karnym.
3. O przepadku na rzecz Skarbu Państwa środków, substancji, preparatów lub prekursorów, o których mowa w ust. 2, orzeka sąd w postępowaniu karnym.

4. W wypadku gdy nie zostało wszczęte postępowanie karne, o przypadku na rzecz Skarbu Państwa środków, substancji, preparatów lub prekursorów, o których mowa w ust. 2, orzeka sąd rejonowy na wniosek wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego.
5. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi w drodze rozporządzenia podmioty uprawnione do przechowywania oraz niszczenia środków odurzających, substancji psychotropowych lub ich preparatów oraz prekursorów z grupy I-R, o których mowa w ust. 4, a także szczegółowe zasady i warunki ich przechowywania oraz niszczenia.

Art. 23.

1. Środki odurzające lub substancje psychotropowe może wytwarzać, przetwarzać lub przerabiać, z zastrzeżeniem ust. 3, wyłącznie przedsiębiorca posiadający wydaną na podstawie odrębnych przepisów *koncesję* na wytwarzanie *środków farmaceutycznych*, po uzyskaniu zezwolenia Głównego Inspektora Farmaceutycznego określającego środki lub substancje, które mogą być przedmiotem wytwarzania, przetwarzania lub przerobu.
2. Prekursory grupy I-R może wytwarzać, przetwarzać lub przerabiać, z zastrzeżeniem ust. 3, wyłącznie przedsiębiorca, który uzyskał zezwolenie Głównego Inspektora Farmaceutycznego.
3. Środki odurzające grup I-N, II-N i IV-N, substancje psychotropowe grup I-P, II-P i III-P lub prekursory grupy I-R może wytwarzać, przetwarzać lub przerabiać, w celu prowadzenia badań naukowych, wyłącznie szkoła wyższa, jednostka badawczo-rozwojowa lub inna placówka naukowa – w zakresie swojej działalności statutowej – po uzyskaniu zezwolenia Głównego Inspektora Farmaceutycznego określającego środki lub substancje, które mogą być przedmiotem wytwarzania, przetwarzania lub przerobu.
4. Nie wymaga zezwolenia przerób środków odurzających lub substancji psychotropowych, jeżeli jest dokonywany w aptece.
5. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być wydane po stwierdzeniu przez wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego, że przedsiębiorca występujący o wydanie zezwolenia zapewnia warunki produkcji i obrotu zabezpieczające przed użyciem środków odurzających, substancji psychotropowych lub prekursorów objętych zezwoleniem przez osoby nieupoważnione lub w celach innych niż określone w wydanym zezwoleniu.
6. (skreślony).
7. (skreślony).
8. Środki odurzające grupy IV-N lub substancje psychotropowe grupy I-P może stosować, w celu prowadzenia badań naukowych, wyłącznie szkoła wyższa, jednostka badawczo-rozwojowa lub inna placówka naukowa – w zakresie swojej działalności statutowej – po uzyskaniu zezwolenia Głównego Inspektora Farmaceutycznego, określającego środki lub substancje będące przedmiotem zezwolenia.
9. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1–3 i 8, mogą określać dozwoloną wielkość i cel wytwarzania, przetwarzania, przerobu lub stosowania każdego środka odu-

ust. 1 w art. 23 (kursywa) obecnie: zezwolenie w rozumieniu ustawy z dnia 19.11.1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178).

- rzającego, substancji psychotropowej lub prekursora oraz termin ważności zezwolenia.
10. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1–3 i 8, mogą być cofnięte w razie nieprzestrzegania przepisów ustawy oraz niedotrzymania warunków określonych w zezwoleniu.
 11. Środki odurzające, substancje psychotropowe lub prekursory grupy I-R, może stosować, w celu prowadzenia badań naukowych, wyłącznie szkoła wyższa, jednostka badawczo-rozwojowa lub placówka naukowa – w zakresie swojej działalności statutowej – po zgłoszeniu tego faktu i uzyskaniu zgody wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego.
 12. (skreślony).
 13. Producent, importer prekursorów lub inny podmiot wprowadzający do obrotu prekursory grupy IIA-R i IIB-R prowadzi ewidencję produkcji lub obrotu, uwzględniając wielkości produkcji lub obrotu, zmiany w produkcji i w obrocie oraz dokonane transakcje.
 - 13a. Producent, importer lub inny podmiot wprowadzający do obrotu prekursory grupy IIA-R zgłasza do Inspektora do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych aktualne adresy miejsc, gdzie dane prekursory są wytwarzane, lub miejsc, z których są wprowadzane do obrotu.
 - 13b. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) sposób prowadzenia ewidencji produkcji lub obrotu prekursorów grupy IIA-R i IIB-R, o której mowa w ust. 13, w tym sposób dokumentowania produkcji lub obrotu – z uwzględnieniem wielkości produkcji lub obrotu, zmian w produkcji i w obrocie oraz dokonanych transakcji;
 - 2) tryb zgłaszania prekursorów grupy IIA-R, o których mowa w ust. 13a, z uwzględnieniem danych dotyczących tych prekursorów oraz innych danych, niezbędnych do gromadzenia i wykorzystania przez służby medyczne i ratownicze, informacji o zagrożeniach dla zdrowia człowieka.
 14. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowe warunki i tryb wydawania oraz cofania zezwoleń, o których mowa w ust. 1–3 i 8, a także obowiązki podmiotów posiadających te zezwolenia, w szczególności w zakresie przechowywania środków objętych zezwoleniem oraz prowadzenia dokumentacji dotyczącej ich posiadania i obrotu nimi;
 - 2) szczegółowe warunki zgłaszania działalności, o której mowa w ust. 11, oraz obowiązki podmiotów zobowiązanych do zgłoszenia takiej działalności.

Art. 23a.

1. Dokumentacja dotycząca posiadania i obrotu prekursorami grupy I-R, IIA-R i IIB-R powinna zawierać oświadczenie podmiotu nabywającego te prekursory o ich przeznaczeniu.
2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzór oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, z uwzględnieniem niezbędnych danych dotyczących:
 - 1) podmiotu składającego oświadczenie;
 - 2) celu i sposobu przeznaczenia prekursorów.

Art. 24.

1. Zbiór mlecza makowego i opium z maku oraz ziela konopi i żywicy konopi jest dozwolony wyłącznie w celu prowadzenia badań naukowych, po uzyskaniu zezwolenia Głównego Inspektora Farmaceutycznego.
2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb wydawania i cofania zezwoleń, o których mowa w ust. 1.
3. Sporządzanie wyciągów ze słomy makowej może odbywać się wyłącznie w zakładzie przemysłu farmaceutycznego posiadającym zezwolenie na wytwarzanie środków odurzających, uzyskane zgodnie z art. 23 ust. 1, oraz w szkole wyższej, jednostce badawczo-rozwojowej i Centralnym Ośrodku Badania Odmian Roślin Uprawnych – w zakresie ich działalności statutowej.

Art. 25.

1. Przywóz z zagranicy lub wywóz za granicę środków odurzających lub substancji psychotropowych może być dokonywany wyłącznie przez przedsiębiorców, o których mowa w art. 23 ust. 1 lub art. 27 ust. 1, lub na ich rzecz.
2. Przywóz z zagranicy środków odurzających lub substancji psychotropowych oraz prekursorów grupy I-R może nastąpić po uzyskaniu, dla każdej przesyłki przywożonej do kraju, zezwolenia na przywóz, wydanego przez Głównego Inspektora Farmaceutycznego, oraz zezwolenia na wywóz, wydanego przez właściwe władze kraju wywozu.
3. Wywóz za granicę środków odurzających lub substancji psychotropowych oraz prekursorów grupy I-R może nastąpić po uzyskaniu, dla każdej przesyłki wywożonej z kraju, zezwolenia na wywóz, wydanego przez Głównego Inspektora Farmaceutycznego, oraz zezwolenia na przywóz, wydanego przez właściwe władze kraju przywozu.
4. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczególne warunki i tryb wydawania zezwoleń i dokumentów, o których mowa w ust. 2, 3 i 9, wzory tych zezwoleń i dokumentów, obowiązki podmiotów i osób posiadających te zezwolenia i dokumenty w zakresie przechowywania środków objętych zezwoleniem, wydawania tych środków jednostkom uprawnionym oraz prowadzenia dokumentacji w zakresie ich posiadania i obrotu nimi.
5. Przywóz z zagranicy lub wywóz za granicę słomy makowej może być dokonany wyłącznie przez przedsiębiorców, o których mowa w art. 23 ust. 1 lub art. 27 ust. 1, lub na ich rzecz, po uzyskaniu zezwoleń przewidzianych w ust. 2 i 3.
6. Tranzyt środków odurzających grup I-N, II-N i IV-N oraz substancji psychotropowych grup I-P i II-P jest dozwolony na podstawie zezwolenia na wywóz, wydanego przez właściwe władze kraju wywozu, lub zezwolenia na przywóz, wydanego przez właściwe władze kraju przywozu.
7. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do przywozu z zagranicy substancji psychotropowych lub prekursorów do składu celnego i wywozu ich za granicę ze składu celnego. Przywóz z zagranicy środków odurzających do składów celnych jest zabroniony.
8. Przywóz z zagranicy lub tranzyt środków odurzających, substancji psychotropowych lub prekursorów grupy I-R przez wolne obszary celne jest zabroniony.

9. Przywóz z zagranicy lub wywóz za granicę środków odurzających, substancji psychotropowych lub prekursorów grupy I-R na własne potrzeby lecznicze może być dokonywany na podstawie stosownych dokumentów.

Art. 25a.

1. Do obrotu mogą być wprowadzane wyłącznie prekursory oznakowane.
2. Oznakowanie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać nazwę umożliwiającą jednoznaczną identyfikację prekursorów grupy I-R, IIA-R i IIB-R, zgodnie z wykazem prekursorów określonym w załączniku nr 1 do ustawy.

w ust. 1 w art. 28
(kursywa) obecnie:
produktów leczni-
czych (Dz.U. Nr 126,
poz. 1381)

Art. 26.

Minister właściwy do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz środków odurzających grup II-N i III-N, substancji psychotropowych grup III-P i IV-P lub niektórych ich preparatów, których przywóz z zagranicy, wywóz za granicę lub tranzyt może odbywać się bez zachowania warunków, o których mowa w art. 25 ust. 1–3 i 5. Przepis ten stosuje się odpowiednio do słomy makowej.

Art. 27.

1. Obrót hurtowy środkami odurzającymi lub substancjami psychotropowymi może być prowadzony wyłącznie przez przedsiębiorcę posiadającego *koncesję* na prowadzenie hurtowni farmaceutycznej, wydaną na podstawie odrębnych przepisów, po uzyskaniu zezwolenia Głównego Inspektora Farmaceutycznego.
2. Obrót hurtowy prekursorami grupy I-R może być prowadzony przez przedsiębiorcę posiadającego *koncesję* na prowadzenie hurtowni farmaceutycznej, wydaną na podstawie odrębnych przepisów, po uzyskaniu zezwolenia Głównego Inspektora Farmaceutycznego.
3. (skreślony).
4. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być wydane po stwierdzeniu przez wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego, że przedsiębiorca występujący o wydanie zezwolenia zapewnia warunki obrotu uniemożliwiające użycie środków odurzających, substancji psychotropowych lub prekursorów objętych zezwoleniem przez osoby nieupoważnione lub do celów innych niż określone w wydanym zezwoleniu.
5. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być cofnięte w razie nieprzestrzegania przepisów ustawy oraz niedotrzymania warunków określonych w zezwoleniu.
6. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowe warunki i tryb wydawania oraz cofania zezwoleń, o których mowa w ust. 1 i 2, a także obowiązki podmiotów posiadających te zezwolenia, w szczególności w zakresie przechowywania środków objętych zezwoleniem, wydawania tych środków jednostkom uprawnionym oraz prowadzenia dokumentacji dotyczącej ich posiadania i obrotu nimi.
 - 2) (skreślony).

w pkt 1 i 2 w ust. 27
(kursywa) obecnie:
zezwoenie w rozu-
mieniu ustawy z dnia
19.11.1999 r. - Prawo
działalności gospo-
darczej (Dz.U. Nr
101, poz. 1178).

Art. 28.

1. Obrót detaliczny środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi i prekursorami będącymi *środkami farmaceutycznymi* prowadzą wyłącznie apteki.
2. Preparaty zawierające środki odurzające lub substancje psychotropowe są wydawane z apteki, z zastrzeżeniem ust. 3, wyłącznie na podstawie specjalnie oznakowanej recepty albo zapotrzebowania.
3. Preparaty zawierające środki odurzające grupy II-N oraz substancje psychotropowe grup III-P i IV-P mogą być wydawane z apteki na podstawie recept innych niż określone w ust. 2, a preparaty zawierające środki odurzające grupy III-N mogą być wydawane z apteki bez recepty.
4. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowe warunki przechowywania przez apteki środków odurzających, substancji psychotropowych, prekursorów grupy I-R i preparatów zawierających te środki lub substancje oraz sposób prowadzenia dokumentacji w zakresie ich posiadania i obrotu, uwzględniając zabezpieczenie tych substancji przed dostępem osób trzecich;
 - 2) preparaty, o których mowa w ust. 3;
 - 3) szczegółowe warunki wystawiania recept i zapotrzebowań na preparaty zawierające środki odurzające lub substancje psychotropowe oraz wydawania tych preparatów z aptek.

w ust. 1 i 2b w art. 31 (kursywa) obecnie: produktów leczniczych (Dz.U. Nr 126, poz. 1381)

Art. 29.

1. Preparaty zawierające środki odurzające grup I-N, II-N i III-N lub substancje psychotropowe grup II-P, III-P i IV-P, które zostały dopuszczone do obrotu jako *środki farmaceutyczne* na podstawie przepisów, o których mowa w art. 2 pkt 1, może posiadać, w celach medycznych, po uzyskaniu zgody wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego, zakład opieki zdrowotnej niemający apteki zakładowej, zakład leczniczy dla zwierząt oraz lekarz, lekarz stomatolog lub lekarz weterynarii, prowadzący indywidualną praktykę lekarską, a także inny podmiot, którego działalność wymaga posiadania i stosowania tych preparatów.
2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje preparatów i ich ilości, jakie mogą posiadać podmioty, o których mowa w ust. 1, szczegółowe warunki zaopatrywania, przechowywania tych preparatów oraz prowadzenia dokumentacji w zakresie ich posiadania i stosowania, a także rodzaje podmiotów, których działalność wymaga posiadania i stosowania preparatów, o których mowa w ust. 1, uwzględniając zabezpieczenie tych substancji przed niewłaściwym użyciem.

w ust. 1 w art. 29 (kursywa) obecnie: produktów leczniczych (Dz.U. Nr 126, poz. 1381)

Art. 30.

1. Przedsiębiorca i inna jednostka organizacyjna, które uzyskały zezwolenia, o których mowa w art. 23 ust. 1, art. 25 ust. 2, 3 i 5 lub art. 27 ust. 1, są obowiązane do składania sprawozdań z działalności określonej w zezwoleniu.
2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczególne warunki i tryb składania sprawozdań, o których mowa w ust. 1, w tym terminy ich składania oraz niezbędne dane, jakie powinny zawierać.

Art. 31.

1. Nadzór nad wytwarzaniem, przetwarzaniem, przerobem, przechowywaniem, obrotem i niszczeniem środków odurzających i substancji psychotropowych będących *środkami farmaceutycznymi* oraz prekursorami grupy I-R, sprawuje wojewódzki inspektor farmaceutyczny – na zasadach i w trybie określonych w przepisach o *środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych*, aptekach, hurtowniach i Inspekcji Farmaceutycznej.
2. Nadzór nad prekursorami grup IIA-R i IIB-R sprawuje *powiatowy inspektor sanitarny* właściwy ze względu na siedzibę wytwórcy, importera lub innego podmiotu wprowadzającego do obrotu poprzez kontrolę realizacji obowiązków nałożonych na producenta, importera lub inny podmiot wprowadzający do obrotu wynikających z art. 23 ust. 13 i 13a – na zasadach i w trybie określonych w przepisach o *Inspekcji Sanitarnej*.
- 2a. Inspektor do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych prowadzi rejestr producentów, importerów i innych podmiotów wprowadzających do obrotu prekursory grupy IIA-R uwzględniający dane, o których mowa w art. 23 ust. 13a i 13b, oraz powiadamia o zgłoszeniu *powiatowego inspektora sanitarnego*.
- 2b. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczególne warunki i tryb postępowania ze *środkami farmaceutycznymi*, podrobionymi, zepsutymi, sfałszowanymi lub którym upłynął termin ważności, zawierającymi w swoim składzie środki odurzające, substancje psychotropowe i prekursory grupy I-R, oraz prekursorami grupy I-R stosowanymi w przemyśle kosmetycznym lub spożywczym, uwzględniając w szczególności wymogi zabezpieczenia przed ich niewłaściwym użyciem, sposoby niszczenia tych środków w zależności od ich rodzaju i ilości oraz podmioty zobowiązane do pokrywania kosztów związanych z niszczeniem tych środków.
3. Minister Obrony Narodowej sprawuje nadzór nad przerobem, przechowywaniem, obrotem oraz zapasami środków odurzających i substancji psychotropowych w podległych jednostkach organizacyjnych – na zasadach i w trybie określonych w przepisach, o których mowa w ust. 1 i 2.
4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje nadzór nad przerobem, przechowywaniem, obrotem oraz zapasami prekursorów grupy IIA-R i IIB-R w podległych jednostkach organizacyjnych – na zasadach i w trybie określonych w przepisach, o których mowa w ust. 2.

w ust. 2 w art. 31 (kursywa) obecnie: państwowy powiatowy inspektor sanitarny oraz Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz.U. Nr 37, poz. 329)

w ust. 2a w art. 31 (kursywa) obecnie: państwowego powiatowego inspektora sanitarnego

Art. 31a.

Producent, importer lub inny podmiot, wprowadzający do obrotu prekursory grupy I-R, IIA-R i IIB-R, są obowiązani niezwłocznie informować właściwy organ nadzoru, o którym mowa w art. 31 ust. 1 i 2, o transakcjach, które mogą budzić podejrzenie, że prekursory wytwarzane lub wprowadzane do obrotu mogą służyć nielegalnej produkcji środków odurzających lub substancji psychotropowych.

Rozdział 5

Uprawa maku i konopi

Art. 32.

1. Uprawa maku, z wyjątkiem maku niskomorfinowego, może być prowadzona wyłącznie na potrzeby przemysłu farmaceutycznego i nasiennictwa.
2. Uprawa maku niskomorfinowego może być prowadzona wyłącznie na cele spożywcze i nasiennictwa.
3. Uprawa konopi włóknistych może być prowadzona wyłącznie na potrzeby przemysłu włókienniczego, chemicznego i celulozowo-papierniczego oraz nasiennictwa.
4. Uprawa konopi innych niż wymienione w ust. 3 jest zabroniona.

zmiana w pkt 2 w
ust. 1 w art. 34
wchodzi w życie z dn.
1.01.2006 r. (Dz.U. z
2005 r. Nr 175, poz.
1462).

Art. 33.

1. Uprawy maku i konopi włóknistych mogą być prowadzone na określonej powierzchni, w wyznaczonych rejonach, w drodze kontraktacji i na podstawie zezwolenia.

[2. Wojewoda, działając w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw rolnictwa, określa, w drodze rozporządzenia, ogólną powierzchnię przeznaczoną corocznie pod uprawy maku lub konopi włóknistych oraz rejonizację tych upraw.]

<2. Sejmik województwa, na wniosek marszałka województwa, działającego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz z ministrem właściwym do spraw rolnictwa, określa w formie uchwały ogólną powierzchnię przeznaczaną corocznie pod uprawy maku lub konopi włóknistych oraz rejonizację tych upraw.>

3. (skreślony).
4. Kontraktację upraw maku lub konopi włóknistych może prowadzić podmiot posiadający zezwolenie *[wojewody]* **<marszałka województwa>** właściwego dla miejsca położenia uprawy.
5. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 4, powinno określać zakres i cel kontraktacji. Zezwolenie może być cofnięte w razie naruszenia warunków w nim określonych.

nowe brzmienie ust. 2
i zmiana w ust. 4 w
art. 33 wchodzi w
życie z dn. 1.01.2006
r. (Dz.U. z 2005 r. Nr
175, poz. 1462).

Art. 34.

1. Uprawy maku lub konopi włóknistych mogą być prowadzone, z zastrzeżeniem art. 33 ust. 1, na podstawie:
 - 1) zezwolenia wójta lub burmistrza (prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce położenia uprawy oraz
 - 2) umowy kontraktacji, zawartej przez prowadzącego uprawę z podmiotem prowadzącym kontraktację na podstawie zezwolenia *[wojewody]* **<marszałka województwa>** właściwego dla miejsca położenia uprawy.
2. Zezwolenie powinno określać odmianę maku lub konopi włóknistych, powierzchnię ich uprawy oraz termin jego ważności.

3. Organ odmówi wydania zezwolenia na prowadzenie uprawy maku lub konopi włóknistych, jeżeli ubiegający się o jego wydanie nie daje gwarancji należytego zabezpieczenia zbioru z tych upraw przed wykorzystaniem do celów innych niż określone w ustawie.
4. Zezwolenie może być cofnięte w razie naruszenia warunków w nim określonych.
5. Gmina prowadzi rejestr wydanych zezwoleń na uprawę maku lub konopi włóknistych.

Art. 35.

1. Torebka (makówka) z nasionami, uzyskana z uprawy maku prowadzonej na potrzeby przemysłu farmaceutycznego, wraz z przylegającą do niej łodygą o długości do 7 cm, powinny być w całości przekazane podmiotowi prowadzącemu kontraktację upraw maku, na warunkach określonych w umowie kontraktacji. Słoma makowa, pozostała po oddzieleniu torebki (makówki) i przylegającej do niej łodygi o długości do 7 cm, powinna być zniszczona przez prowadzącego uprawę w sposób określony w umowie kontraktacji.
2. Słoma makowa z uprawy maku niskomorfijnowego powinna być zniszczona przez prowadzącego uprawę na jego koszt, w sposób określony w umowie kontraktacji.
3. Pozostałe na polu resztki poźniwne maku powinny być zniszczone w miejscu prowadzenia uprawy, w wyniku wykonania odpowiedniego zabiegu agrotechnicznego, na warunkach określonych w umowie kontraktacji.

Art. 36.

Przepisów art. 32–35, z wyjątkiem przepisów dotyczących obowiązku niszczenia słomy makowej i resztek poźniwnych roślin maku, nie stosuje się do upraw maku i konopi prowadzonych przez szkołę wyższą, jednostkę badawczo-rozwojową lub inną placówkę naukową oraz Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych – jeżeli odbywa się to w ramach działalności statutowej, a także przez podmiot zajmujący się hodowlą roślin i stosujący konopie włókniste w celach izolacyjnych.

Art. 37.

1. Nadzór nad uprawami maku lub konopi włóknistych sprawuje wójt lub burmistrz (prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce położenia tych upraw.
2. W ramach wykonywania nadzoru osoby upoważnione przez organ, o którym mowa w ust. 1, są uprawnione do:
 - 1) wejścia na grunty, na których są prowadzone uprawy maku lub konopi włóknistych, w tym dojścia do tych gruntów przez inne nieruchomości;
 - 2) kontroli dokumentów uprawniających do prowadzenia upraw maku lub konopi włóknistych;
 - 3) żądania wyjaśnień i oświadczeń od prowadzącego uprawy maku lub konopi włóknistych.
3. Osoby upoważnione do wykonywania czynności określonych w ust. 2 mają obowiązek okazania upoważnienia wydanego przez organ sprawujący nadzór.

4. W razie stwierdzenia prowadzenia upraw maku lub konopi włóknistych wbrew warunkom określonym w art. 34, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) wydaje nakaz zniszczenia tych upraw przez zaoranie lub przekopanie gruntu, na koszt prowadzącego uprawę; decyzja ta podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 38.

Zadania, o których mowa w art. 34 i 37, są wykonywane przez gminę jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej.

Art. 39.

Rada Ministrów może rozszerzyć, w drodze rozporządzenia, przepisy dotyczące upraw maku i konopi na inne rośliny, które zawierają substancje odurzające lub psychotropowe.

Rozdział 6

Przepisy karne

Art. 40.

1. Kto, wbrew przepisom ustawy, wytwarza, przetwarza albo przerabia środki odurzające lub substancje psychotropowe albo przetwarza mleczko makowe lub słomę makową,
podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.
2. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych, mleczka makowego albo słomy makowej lub czyn ten został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, sprawca
podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.

Art. 41.

1. Kto wyrabia, posiada, przechowuje, zbywa lub nabywa przyrządy, jeżeli z okoliczności wynika, że służą one lub są przeznaczone do niedozwolonego wytwarzania, przetwarzania lub przerobu środków odurzających lub substancji psychotropowych,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.
2. Tej samej karze podlega, kto:
 - 1) przystosowuje do niedozwolonego wytwarzania, przetwarzania lub przerobu środków odurzających lub substancji psychotropowych naczynia i przyrządy, choćby były wytworzone w innym celu, albo
 - 2) wchodzi w porozumienie z inną osobą w celu popełnienia przestępstwa określonego w art. 40 ust. 2.

Art. 42.

1. Kto, wbrew przepisom ustawy, przywozi z zagranicy, wywozi za granicę lub przewozi w tranzycie środki odurzające, substancje psychotropowe, mleczko makowe lub słomę makową,
podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności do lat 5.
2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.
3. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych, mleczka makowego lub słomy makowej albo czyn ten został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, sprawca
podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3 i grzywny.

Art. 43.

1. Kto, wbrew przepisom ustawy, wprowadza do obrotu środki odurzające, substancje psychotropowe, mleczko makowe lub słomę makową albo uczestniczy w takim obrocie,
podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.
2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.
3. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych, mleczka makowego lub słomy makowej, sprawca
podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności do lat 10.

Art. 44.

1. Kto czyni przygotowania do przestępstwa określonego w art. 42 ust. 1 lub art. 43 ust. 1,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.
2. Kto czyni przygotowania do przestępstwa określonego w art. 42 ust. 3 lub art. 43 ust. 3,
podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Art. 45.

1. Kto, wbrew przepisom ustawy, udziela innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej, ułatwia albo umożliwia ich użycie albo nakłania do użycia takiego środka lub substancji,
podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

2. Jeżeli sprawca czynu, o którym mowa w ust. 1, udziela środka odurzającego lub substancji psychotropowej małoletniemu lub nakłania go do użycia takiego środka lub substancji albo udziela ich w znacznych ilościach innej osobie,
podlega karze pozbawienia wolności do lat 5.

Art. 46.

1. Kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, udziela innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej, ułatwia użycie albo nakłania do użycia takiego środka lub substancji,
podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.
2. Jeżeli sprawca czynu, o którym mowa w ust. 1, udziela środka odurzającego lub substancji psychotropowej małoletniemu, ułatwia użycie albo nakłania go do użycia takiego środka lub substancji,
podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.
3. W wypadku mniejszej wagi, sprawca
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 46a.

1. Kto, będąc właścicielem lub działającym w jego imieniu zarządcą albo kierownikiem zakładu gastronomicznego, lokalu rozrywkowego lub prowadząc inną działalność usługową, mając wiarygodną wiadomość o popełnieniu przestępstwa określonego w art. 43, 45 lub 46 na terenie tego lokalu, nie powiadamia o tym niezwłocznie organów ścigania,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.
2. Nie podlega karze, kto zaniechał zawiadomienia z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższemu.

Art. 47.

Kto, wbrew przepisom ustawy, w celu niedozwolonego wytworzenia środka odurzającego lub substancji psychotropowej, wytwarza, przetwarza, przerabia, przywozi z zagranicy, wywozi za granicę, przewozi w tranzycie, nabywa, posiada lub przechowuje prekursory, podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności do lat 5.

Art. 48.

1. Kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe,
podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.
2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.
3. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, sprawca

podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności do lat 5.

4. (skreślony).

Art. 49.

1. Kto, wbrew przepisom ustawy, uprawia mak, z wyjątkiem maku niskomorfino-
wego, lub konopie, z wyjątkiem konopi włóknistych,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wol-
ności do lat 2.
2. Tej samej karze podlega, kto wbrew przepisom ustawy zbiera mleczko makowe,
opium, słomę makową, żywicę lub ziele konopi.

Art. 50.

Kto zabiera, w celu przywłaszczenia, środki odurzające, substancje psychotropowe,
mleczko makowe lub słomę makową, podlega odpowiedzialności karnej jak za prze-
stępstwo kradzieży mienia, niezależnie od wartości przedmiotu zaboru.

Art. 51.

Kto, wbrew przepisom ustawy, uprawia mak niskomorfinowy lub konopie włókniste,
podlega karze grzywny.

Art. 52.

Kto, wbrew przepisom ustawy, wytwarza, przetwarza, przerabia, stosuje, przywozi z
zagranicy, wywozi za granicę, przewozi w tranzycie, nabywa, posiada lub przech-
wuje prekursorów,
podlega karze grzywny.

Art. 53.

Kto, wbrew przepisom wydanym na podstawie art. 23 lub 27, nie dopełnia obowiąz-
ku prowadzenia ewidencji wytwarzania, przetwarzania, przerobu środków odurzają-
cych, substancji psychotropowych lub prekursorów i obrotu nimi albo w inny sposób
narusza przepisy określające zasady stosowania środków, substancji lub prekursorów
i obrotu nimi,
podlega karze grzywny.

Art. 54.

1. Orzekanie w sprawach o czyny określone w art. 51–53 następuje w trybie prze-
pisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.
2. W razie ukarania za wykroczenie określone w art. 51 lub 52, orzeka się przepa-
dek przedmiotów wykroczenia, a także przedmiotów pochodzących bezpośred-
nio lub pośrednio z wykroczenia, nawet jeżeli nie były one własnością sprawcy.
Sąd, orzekając przepadek przedmiotów, może zarządzić ich zniszczenie. Z
czynności zniszczenia sporządza się protokół.

Art. 55.

1. W razie skazania za przestępstwa określone w art. 40–47, 49 i 50, orzeka się przepadek przedmiotu przestępstwa oraz przedmiotów i narzędzi, które służyły lub były przeznaczone do jego popełnienia, nawet jeżeli nie były własnością sprawcy.
2. W razie skazania za przestępstwo określone w art. 48 oraz w razie umorzenia lub warunkowego umorzenia postępowania karnego, orzeka się przepadek środka odurzającego lub substancji psychotropowej, nawet jeżeli nie był własnością sprawcy. Sąd, orzekając przepadek przedmiotów, może zarządzić ich zniszczenie. Z czynności zniszczenia sporządza się protokół.
3. W razie skazania za przestępstwo określone w art. 40–49, sąd może orzec na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii nakładkę w wysokości do 50 000 zł.
4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do sprawcy przestępstwa określonego w art. 48 ust. 1 lub 2, jeżeli jest on osobą uzależnioną.

Art. 56.

1. W razie skazania osoby uzależnionej za przestępstwo pozostające w związku z używaniem środków odurzających lub psychotropowych na karę pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono, sąd zobowiązuje skazanego do poddania się leczeniu, rehabilitacji lub readaptacji w odpowiednim zakładzie opieki zdrowotnej lub zakładzie prowadzonym przez podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 3, i oddaje go pod dozór wyznaczonej osoby, instytucji lub stowarzyszenia.
2. Sąd może, na wniosek osoby, instytucji lub stowarzyszenia sprawującego nadzór nad skazanym, o którym mowa w ust. 1, a także na wniosek zakładu prowadzącego leczenie, rehabilitację lub reintegrację, zarządzić wykonanie zawieszony kary pozbawienia wolności, jeżeli skazany w okresie próby uchyla się od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, albo dopuszcza się rażącego naruszenia regulaminu zakładu, do którego został skierowany.
3. W razie skazania osoby uzależnionej, z uwzględnieniem warunków określonych w ust. 1, na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, sąd może orzec umieszczenie sprawcy przed wykonaniem kary w odpowiednim zakładzie opieki zdrowotnej.
4. Czasu pobytu w zakładzie leczniczym nie określa się z góry, nie może on jednak być dłuższy niż 2 lata; o zwolnieniu z zakładu rozstrzyga sąd na podstawie wyników leczenia i rehabilitacji. Jeżeli skazany nie poddaje się leczeniu i rehabilitacji albo dopuszcza się rażącego naruszenia regulaminu zakładu opieki zdrowotnej, zwolnienie może nastąpić także na wniosek zakładu prowadzącego leczenie.
5. Sąd rozstrzyga po zakończeniu leczenia i rehabilitacji, czy orzeczoną karę pozbawienia wolności należy wykonać.
6. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb postępowania w przedmiocie leczenia, rehabilitacji i readaptacji osób uzależnionych, o których mowa w ust. 1–3.

Art. 57.

1. Jeżeli osoba uzależniona, której zarzucono popełnienie przestępstwa zagrożonego karą nieprzekraczającą 5 lat pozbawienia wolności, podda się leczeniu odwykowemu w odpowiednim zakładzie opieki zdrowotnej, prokurator może zawiesić postępowanie do czasu zakończenia leczenia.
2. Po podjęciu postępowania prokurator, uwzględniając wyniki leczenia, postanawia o dalszym prowadzeniu postępowania albo występuje do sądu z wnioskiem o warunkowe umorzenie postępowania.
3. Na postanowienie o dalszym prowadzeniu postępowania podejrzanemu przysługuje zażalenie.
4. W wypadku wskazanym w ust. 2 warunkowe umorzenie można zastosować do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą nieprzekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.

Art. 58.

W zakresie uregulowanym w niniejszym rozdziale nie stosuje się art. 96–98 Kodeksu karnego.

Rozdział 7**Zmiany w przepisach obowiązujących oraz przepisy przejściowe i końcowe**

Art. 59. (pominięty).

Art. 60.

Zezwolenia wydane przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej na podstawie dotychczasowych przepisów o zapobieganiu narkomanii zachowują moc po wejściu ustawy w życie.

Art. 61. (pominięty).

Art. 62.

Traci moc ustawa z dnia 31 stycznia 1985 r. o zapobieganiu narkomanii (Dz.U. Nr 4, poz. 15 i Nr 15, poz. 66, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 89, poz. 517 oraz z 1991 r. Nr 105, poz. 452).

Art. 63.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów rozdziału 5, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załącznik do ustawy
z dnia 24 kwietnia 1997 r.

Załącznik nr 1¹⁾

WYKAZ PREKURSORÓW

1. Prekursory grupy I-R

Międzynarodowe nazwy zalecane	Inne nazwy	Oznaczenia chemiczne
1	2	3
	Efedryna	[<i>R</i> -(<i>R</i> *, <i>S</i> *)]- α -[1-(metyloamino)-etylo] benzenometanol czyli (<i>1R,2S</i>)-2-metyloamino-1-fenylopropan-1-ol
ERGOMETRYNA		[8 β (<i>S</i>)]-9,10-didehydro- <i>N</i> -(2-hydroksy-1-metyloetylo)-6-metyloergolino-8-karboksamid
ERGOTAMINA		(5' α)-12'-hydroksy-2'-metylo-5'-(fenyloetylo)-ergotamano-3',6',18-trion
	Fenyloaceton, BMK, P-2-P	1-fenylo-2-propanon
FENYLOPROPANOLAMINA	Norefedryna	(<i>R</i> *, <i>S</i> *)- α -(1-amionoetylo)benzenometanol czyli (<i>1RS,2RS</i>)-2-amino-1-fenylopropan-1-ol
	Izosafrol	1,2-metylenodioksy-4-propenylobenzen czyli 5-(1-propenylo)-1,3-benzodioksol
	Kwas lizergowy	kwas 9,10-didehydroksy-6-metyloergolino-8 β -karboksylowy
	Kwas acetyloantranilowy	kwas 2-acetamidobenzoesowy
	3,4-Metylenodioksy-fenylopropan-2-on, PMK	(3,4-metylenodioksybenzylo)metyloketon
	Piperonal, Heliotropina	(3,4-metylenodioksy)benzaldehyd
PSEUDOEFEDRYNA	d-Pseudoefedryna	[<i>S</i> -(<i>R</i> *, <i>S</i> *)]- α -[1-(metyloamino)-etylo] benzenometanol czyli [<i>1S,2S</i>]-(+)-2-(metyloamino)-1-fenylopropan-1-ol
	Safrol	4-allylo-1,2-metylenodioksybenzen czyli 5-(2-propenylo)-1,3-benzodioksol
oraz sole substancji należących do tej grupy, jeżeli istnienie takich soli jest możliwe		

2. Prekursory grupy IIA-R

Międzynarodowe nazwy zalecane	Inne nazwy	Oznaczenia chemiczne
1	2	3
	Bezwodnik kwasu octowego	bezwodnik octowy
	Eter etylowy	eter dietylowy
	Kwas antranilowy	kwas 2-aminobenzoesowy
	Kwas fenylooctowy	kwas benzenoocowy
	Nitroetan	nitroetan
	Piperydyna	heksahydropirydyna
oraz sole substancji należących do tej grupy, jeżeli istnienie takich soli jest możliwe		

¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 21 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

3. Prekursory grupy IIB-R

Międzynarodowe nazwy zalecane	Inne nazwy	Oznaczenia chemiczne
1	2	3
	Aceton	2-propanon
	Aldehyd benzoesowy	aldehyd benzoesowy
	Butanon, metyloetyloketon MEK	2-butanon
	Kwas siarkowy	H ₂ SO ₄
	Kwas solny	HCl
	Nadmanganian potasu	KMnO ₄
	Toluen	metylobenzen
oraz sole substancji należących do tej grupy z wyjątkiem soli kwasu siarkowego i kwasu solnego, jeżeli istnieje takich soli jest możliwe		

Załącznik nr 2

WYKAZ ŚRODKÓW ODURZAJĄCYCH

1. Środki odurzające grupy I-N

Międzynarodowe nazwy zalecane	Inne nazwy	Oznaczenia chemiczne
1	2	3
ACETORFINA		3- <i>O</i> -acetylo-6,7,8,14-tetrahydro-7 α -(1-hydroksy-1-metylobutylo)-6,14- <i>endo</i> -etenooripawina
	Acetylo- α -metylofentanył	<i>N</i> -(1-(α -metylofenetylo)-4-piperydylo)acetanilid
ACETYLOMETADOL		3-acetoksy-6-dimetyloamino-4,4-difenyloheptan
ALLILOPRODYNA		3-allilo-4-fenylo-1-metylo-4-propionyloksypiperydyna
ALFAACETYLOMETADOL		α -3-acetoksy-6-dimetyloamino-4,4-difenyloheptan, czyli (3 <i>R</i> , 6 <i>R</i>)-3-acetoksy-6-dimetyloamino-4,4-difenyloheptan
ALFAMEPRODYNA		α -3-etylo-4-fenylo-1-metylo-4-propionyloksypiperydyna, czyli <i>cis</i> -3-etylo-4-fenylo-1-metylo-4-propionyloksypiperydyna
ALFAMETADOL		α -6-dimetyloamino-4,4-difenylo-3-heptanol czyli (3 <i>R</i> , 6 <i>R</i>)-6-dimetyloamino-4,4-difenylo-3-heptanol
	α -Metylofentanył	<i>N</i> -[1-(α -metylofenetylo)-4-piperydylo]propionanilid
	α -Metylotiofentanył	<i>N</i> -[1-[1-metylo-2-(2-tienylo)etylo]-4-piperydylo]propionanilid
ALFAPRODYNA		α -4-fenylo-1,3-dimetylo-4-propionyloksypiperydyna, czyli <i>cis</i> -($\pm$)-4-fenylo-1,3-dimetylo-4-propionyloksypiperydyna
ALFENTANYŁ		<i>N</i> -[1-[2-(4-etylo-4,5-dihydro-5-okso-1 <i>H</i> -tetrazol-1-ilo) etylo]-4-(metoksymetylo)-4-piperydynylo]- <i>N</i> -fenylopropanamid
ANILERYDYNA		ester etylowy kwasu 1-p-aminofenetylo-4-fenylo-4-piperydynokarboksylowego
BENZETYDYNA		ester etylowy kwasu 1-(2-benzyloksietylo)-4-fenylo-4-piperydynokarboksylowego
BENZYLOMORFINA		3-benzylomorfinina, czyli 3-benzyloksi-7,8-didehydro-4,5- α -epoksy-17-metylomorfinan-6 α -ol
BETACETYLOMETADOL		β -3-acetoksy-6-dimetyloamino-4,4-difenyloheptan
	β -Hydroksyfentanył	<i>N</i> -[1-(β -hydroksyfenetylo)-4-piperydylo]propionanilid
	β -Hydroksy-3-metylofentanył	<i>N</i> -[1-(β -hydroksyfenetylo)-3-metylo-4-piperydylo]-propionanilid
BETAMEPRODYNA		β -3-etylo-4-fenylo-1-metylo-4-propionyloksypiperydyna
BETAMETADOL		β -6-dimetyloamino-4,4-difenylo-3-heptanol, czyli (3 <i>S</i> , 6 <i>R</i>)-6-dimetyloamino-4,4-difenylo-3-heptanol
BETAPRODYNA		β -4-fenylo-1,3-dimetylo-4-propionyloksypiperydyna
BEZYTRAMID		1-(3-cyjano-3,3-difenylopropylo)-4-(2-okso-3-propionylo-1-benzimidazolinylo)piperydyna
DEZOMORFINA		dihydrodeoksymorfina,

		czyli 4,5-epoksy-3-hydroksy-17-metylomorfinan
DEKSTROMORAMID	Palfium	(+)-4-[3,3-difenylo-2-metylo-4-okso-4-(1-pirolidynylo)-butylo]-morfolina, czyli (+)-1-(2,2-difenylo-3-metylo-4-morfolinobutyrylo)pirolidyna
DIAMPROMID		<i>N</i> -[2-(<i>N</i> -metylo- <i>N</i> -fenetyloamino)-propylo] propionanilid
DIETYLOTIAMBUTEN		3-dietyloamino-1,1-di-(2'-tienylo)-1-buten
DIFENOKSYNA		kwas 1-(3-cyjano-3,3-difenylopropylo)-4-fenylo-4-piperydynokarboksylowy
DIHYDROETORFINA		7,8-dihydro-7- α -[1-(<i>R</i>)-hydroksy-1-metylobutylo]-6,14- <i>endo</i> -etanotetrahydrooripawina
DIHYDROMORFINA		4,5 α -epoksy-17-metylomorfinan-3,6 α -diol
DIMENOKSADOL		ester 2-dimetyloaminoetylowy kwasu 1-etoksy-1,1-difenylooctowego
DIMEFEPTANOL		6-dimetyloamino-4,4-difenylo-3-heptanol
DIMETYLOTIAMBUTEN		3-dimetyloamino-1,1-di(2'-tienylo)-1-buten
DIFENOKSYLAT		ester etylowy kwasu 1-(3-cyjano-3,3-difenylopropylo)-4-fenylo-4-piperydynokarboksylowego
DIPIPANON		4,4-difenylo-6-piperydino-3-heptanon
DROTEBANOL		3,4-dimetoksy-17-metylomorfinan-6 β ,14-diol
EKGONINA		kwas [1 <i>R</i> -(<i>egzo</i>)]-3-hydroksy-8-metylo-8-azabicyklo [3.2.1]oktano-2-karboksylowy
ETYLOMETYLOTIAMBUTEN		3-etylometyloamino-1,1-di-(2'-tienylo)-1-buten
ETONITAZEN		1-(2-dietyloaminoetylo)-2-(<i>p</i> -etoksybenzylo)-5-nitrobenzimidazol
ETORFINA		6,7,8,14-tetrahydro-7 α -(1-hydroksy-1-metylobutylo)-6,14- <i>endo</i> -etenooripawina
ETOKSERYDYNA		ester etylowy kwasu 1-[2-(2-hydroksyetoksy)etylo]-4-fenylo-4-piperydynokarboksylowego
FENADOKSON		4,4-difenylo-6-morfolino-3-heptanon
FENAMPROMID		<i>N</i> -(1-metylo-2-piperydinoetylo)propionanilid
FENAZOCYNA		2'-hydroksy-5,9-dimetylo-2-fenetylo-6,7-benzomorfan, czyli 3-fenetylo-1, 2, 3, 4, 5, 6-heksahydro-6,11-dimetylo-2,6-metano-3-benzazocyn-8-ol
FENOMORFAN		3- hydroksy-17-fenetylomorfinan
FENOPERYDYNA		ester etylowy kwasu 1-(3-fenylo-3-hydroksypropylo)-4-fenylo-4-piperydynokarboksylowego
FENTANYL		1-fenetylo-4-(<i>N</i> -propionyloanilino)piperydyna, czyli <i>N</i> -(1-fenetylo-4-piperydylo)propionanilid
FURETYDYNA		ester etylowy kwasu 4-fenylo-1-(2- tetrahydro -furfuryloksyetylo)-4-piperydynokarboksylowego
HEROINA		diacetylmorfina, czyli 3,6 α -diacetoksy-7,8-didehydro-4,5 α -epoksy-17-metylomorfinan
HYDROKODON		dihydrokodeinon, czyli 4,5 α -epoksy-3-metoksy-17-metylomorfinan-6-on
HYDROMORFINOL		14-hydroksy-7,8-dihydromorfina
HYDROMORFON		dihydromorfinon, czyli 4,5 α -epoksy-3-hydroksy-17-metylomorfinan-6-on
HYDROKSYPTYDYNA		ester etylowy kwasu 4- <i>m</i> -hydroksyfenylo-1-metylo-4-piperydynokarboksylowego

IZOMETADON		6-dimetyloamino-4,4-difenylo-5-metylo-3-heksanon
KETOBEMIDON	Cliradon	4- <i>m</i> -hydroksyfenylo-1-metylo-4-propionylopiperydyna
KODOKSYM		<i>O</i> -(karboksymetylo)oksym dihydrokodeinonu
KONOPI ZIELE I ŻYWICA oraz wyciągi, nalewki farmaceutyczne, a także wszystkie inne wyciągi z konopi		
KOKAINA		ester metylowy benzoiloekgoniny, czyli ester metylowy kwasu [1 <i>R</i> - (<i>egzo</i> , <i>egzo</i>)]-3-benzoiloksy-8-metylo-8-azabicyklo[3.2.1]oktano-2-karboksylowego
KOKA LIŚCIE		
KLONITAZEN		2-(<i>p</i> -chlorobenzyl)-1-(2-dietyloaminoetylo)-5-nitrobenzimidazol
LEWOMETORFAN		(-)-3-metoksy-17-metylomorfinan
LEWOMORAMID		(-)-4-[2-metylo-4-okso-3,3-difenylo-4-(1-pirolidynylo)butylo]morfolina, czyli (-)-1-(2,2-difenylo-3-metylo-4-morfolinobutyrylo) pirolidyna
LEWOTENACYLOMORFAN		(-)-3-hydroksy-17-fenacylomorfinan
LEWORFANOL		(-)-3-hydroksy-17-metylomorfinan
MAKOWEJ SŁOMY KONCENTRATY - produkty powstające w procesie otrzymywania alkaloidów ze słomy makowej, jeżeli produkty te są wprowadzone do obrotu		
MAKOWEJ SŁOMY WYCIĄGI - inne niż koncentraty produkty otrzymywane ze słomy makowej przy jej ekstrakcji wodą lub jakimkolwiek innym rozpuszczalnikiem, a także inne produkty otrzymywane przez przerób mleczka makowego		
METAZOCYNA		2'-hydroksy -2,5,9-trimetylo-6,7-benzomorfan
METADON		6-dimetyloamino-4,4-difenylo-3-heptanon
METADONU PÓŁPRODUKT		4-cyjano-2-dimetyloamino-4,4-difenylobutan
METYLODEZORFINA		6-metylo- Δ^6 -deoksymorfina
METYLODIHYDROMORFINA		6-metylodihydromorfina
	3-Metylofentanył	<i>N</i> -(1-fenetylo-3-metylo-4-piperydylo)propionanilid (forma <i>cis</i> - i forma <i>trans</i> -)
	3-Metylotiofentanył	<i>N</i> -[3-metylo-1-[2-(2-tienylo)etylo]-4-piperydylo]propionanilid
METOPON		5-metylodihydromorfinon, czyli 4,5-epoksy-3-hydroksy-5,17-dimetylomorfinan-6-on
MIROFINA		mirystylobenzylomorfiną, czyli 3-benzyloksi-7,8-didehydro-4,5 α -epoksy-6 α -mirystoiloksi-17-metylomorfinan
MORAMIDU PÓŁPRODUKT		kwas 1,1-difenylo-2-metylo-3-morfolinomasłowy
MORFERYDYNA		ester etylowy kwasu 4-fenylo-1-(2-morfolinoetylo)-4-piperydynokarboksylowego
MORFINA		7,8-didehydro-4,5 α -epoksy-17-metylomorfinan-

		3,6 α -diol
MORFINY METYLOBROMEK oraz inne pochodne morfiny zawierające azot czwartorzę- dowy		
MORFINY N-TLENEK		<i>N</i> -tlenek 7,8-didehydro-4,5 α -epoksy-17- metylomorfinan-3,6 α -diolu
	MPPP	propionian 4-fenilo-1-metylo-4-piperydynolu
NIKOMORFINA		3,6-dinikotynoilomorfinina
NORACYMETADOL		α -(+)-3-acetoksy-4,4-difenylo-6-metyloaminoheptan
NORLEWORFANOL		(-)-3-hydroksymorfinan
NORMETADON		6-dimetyloamino-4,4-difenylo-3-heksanon
NORMORFINA		demetylomorfinina, czyli 7,8-didehydro-4,5 α - epoksymorfinan-3,6 α -diol
NORPIPANON		4,4-difenylo-6-piperydyno-3-heksanon
OPIUM I NALEWKA Z OPIUM		
OKSYKODON	Eukodal	14-hydroksydyhydrokodeinon, czyli 4,5 α -epoksy-14- hydroksy-3-metoksy-17-metylomorfinan-6-on
OKSYMORFON		14-hydroksydyhydromorfinon, czyli 4,5 α -epoksy- 3,14-dihydroksy-17-metylomorfinan-6-on
	Para-fluorofentanył	4'-fluoro- <i>N</i> -(1-fenetylo-4-piperydylo)propionanilid
	PEPAP	octan 1-fenetylo-4-fenilo-4-piperydynolu
PETYDYNA	Dolargan	ester etylowy kwasu 4-fenilo-1-metylo-4- piperydynokarboksylowego
PETYDYNY PÓLPRODUKT A		4-cyjano-4-fenilo-1-metylopiperydyna
PETYDYNY PÓLPRODUKT B		ester etylowy kwasu 4-fenilo-4-piperydyno- karboksylowego
PETYDYNY PÓLPRODUKT C		kwas 4-fenilo-1-metylo-4-piperydynokarboksylowy
PIMINODYNA		ester etylowy kwasu 4-fenilo-1-(3- fenyloaminopropilo)-4-piperydynokarboksylowego
PIRYTRAMID		amid kwasu 1-(3-cyjano-3,3-difenylopropilo)-4- (1-piperydyno)-4-piperydynokarboksylowego, czyli amid kwasu 1'-(3-cyjano-3,3-difenylopropilo)- (1,4'-bipiperydyno)-4'-karboksylowego
PROHEPTAZYNA		4-fenilo-1,3-dimetylo-4- propionyloksyazacykloheptan
PROPERYDYNA		ester izopropylowy kwasu 4-fenilo-1-metylo-4- piperydynokarboksylowego
RACEMETORFAN		($\pm$)-3-metoksy-17-metylomorfinan
RACEMORAMID		($\pm$)-4-[3,3-difenylo-2-metylo-4-okso-4-(1- pirolidynylo) butylo]morfolina
RACEMORFAN		($\pm$)-3-hydroksy-17-metylomorfinan
REMIFENTANYŁ		ester metylowy kwasu 1-(2-metoksykarbonyloetylo)- 4-(fenylopropionyloamino)-piperydyno-4- karboksylowego
SUFENTANIL		<i>N</i> -[4-(metoksymetylo)-1-[2-(2-tienylo)etylo]-4- piperydylo] propionanilid
TEBAKON		acetyldihydrokodeinon, czyli 6-acetoksy-6,7- didehydro-4,5 α -epoksy-3-metoksy-17- metylomorfinan

TEBAINA		6,7,8,14-tetradehydro-4,5 α -epoksy-3,6-dimetoksy-17-metylomorfinan
	Tiofentanył	<i>N</i> -[1-[2-(2-tienylo)etylo]-4-piperydylo]propionanilid
TRIMEPERYDYNA		4-fenylo-1,2,5-trimetylo-4-propionyloksypiperydyna
TYLIDYNA		ester etylowy kwasu (+)- <i>trans</i> -2-(dimetyloamino)-1-fenylo-3-cyklohekseno-1-karboksyłowego
oraz: - izomery środków odurzających wymienionych w niniejszej grupie, jeżeli istnienie takich izomerów jest możliwe w ramach użytego oznaczenia chemicznego, chyba że izomery takie są wyraźnie wyłączone, - estry i etery środków odurzających wymienionych w niniejszej grupie, jeżeli istnienie takich estrów i eterów jest możliwe, chyba że są one wymienione w innej grupie, - sole środków odurzających wymienionych w niniejszej grupie, włączając w to sole estrów, eterów i izomerów, o których mowa wyżej, jeżeli istnienie takich soli jest możliwe		

2. Środki odurzające grupy II-N

Międzynarodowe nazwy zalecane	Inne nazwy	Oznaczenia chemiczne
1	2	3
ACETYLODIHYDROKODEINA		6-acetylo-7,8-dihydrokodeina
KODEINA		3- <i>O</i> -metylomorfina, czyli 7,8-didehydro-4,5 α -epoksy-3-metoksy-17-metylomorfinan-6 α -ol
DEKSTROPROPOKSYFEN		(+)-1,2-difenylo-4-dimetyloamino-3-metylo-2-propionyloksybutan, czyli propionian (2 <i>S</i> , 3 <i>R</i>)-(+)-1,2-difenylo-4-dimetyloamino-3-metylo-2-butanolu
DIHYDROKODEINA		7,8-dihydrokodeina
ETYLOMORFINA	Dionina	3- <i>O</i> -etylomorfina
FOLKODYNA		morfolinylloetylomorfina, czyli 7,8-didehydro-4,5 α -epoksy-17-metylo-3-(2-morfolinoetoksy)morfinan-6 α -ol
NIKODYKODYNA		6-nikotynoilo-7,8-dihydrokodeina
NIKOKODYNA		6-nikotynoilokodeina
NORKODEINA		<i>N</i> -demetylokodeina
PROPIRAM		<i>N</i> -(1-metylo-2-piperydynoetylo)- <i>N</i> -(2-pirydylo) propionamid
oraz: - izomery środków odurzających wymienionych w niniejszej grupie, jeżeli istnienie takich izomerów jest możliwe w ramach użytego oznaczenia chemicznego, chyba że istnienie takich izomerów jest wyraźnie wyłączone, - sole środków odurzających wymienionych w niniejszej grupie, włączając w to sole estrów, eterów i izomerów, o których mowa wyżej, jeżeli istnienie takich soli jest możliwe		

3. Środki odurzające grupy III-N

1. Preparaty zawierające oprócz innych składników **kodeinę**, której ilość nie przekracza 50 mg w jednej dawce lub stężenie nie przekracza 1,5 % w preparatach w formie niepodzielonej.
2. Preparaty zawierające oprócz innych składników:

- ACETYLODIHYDROKODEINĘ

- DIHYDROKODEINĘ

- ETYLOMORFINĘ

- NORKODEINĘ

- NIKODYKODYNĘ

- NIKOKODYNĘ

w których ilość środka odurzającego nie przekracza 100 mg w jednej dawce lub stężenie nie przekracza 2,5 % w preparatach w formie niepodzielonej.

3. Preparaty zawierające w jednej dawce najwyżej 2,5 mg **difenoksylatu** obliczonego w postaci zasady i nie mniej niż 0,025 mg **siarczanu atropiny** w jednej dawce.

4. Preparaty zawierające w jednej dawce nie więcej niż 0,5 mg **difenoksyny** oraz takie ilości **winianu atropiny**, które odpowiadają co najmniej 5 % dawki **difenoksyny**.

4. Środki odurzające grupy IV-N

Międzynarodowe nazwy zalecane	Inne nazwy	Oznaczenia chemiczne
1	2	3
ACETORFINA ^{*)}		3- <i>O</i> -acetylo-6,7,8, 14-tetrahydro-7 α -(1-hydroksy-1-metylobutylo)-6,14- <i>endo</i> -etenooripawina
	Acetylo- α -metylofentanył	<i>N</i> -[1-(α -metylofenetylo)-4-piperydylo]acetanilid
	α -Metylofentanył	<i>N</i> -[1-(α -metylofenetylo)-4-piperydylo]propionanilid
	3-Metylotiofentanył	<i>N</i> -[3-metylo-1-[2-(2-tienylo)etylo]-4-piperydylo]propionanilid
	β -Hydroksyfentanył	<i>N</i> -[1-(β -hydroksyfenetylo)-4-piperydylo]propionanilid
	β -Hydroksy-3-metylofentanył	<i>N</i> -[1-(β -hydroksyfenetylo)-3-metylo-4-piperydylo]-propionanilid
DEZOMORFINA		dihydrodeoksymorfina, czyli 4,5-epoksy-3-hydroksy-17-metylomorfinan
ETORFINA ^{*)}		6,7,8,14-tetrahydro-7 α -(1-hydroksy-1-metylobutylo)-6,14- <i>endo</i> -etenooripawina
HEROINA		diacetylmorfina, czyli 3,6 α -diacetoksy-7,8-didehydro-4,5 α -epoksy-17-metylomorfinan
KETOBEMIDON	Cliradon	4- <i>m</i> -hydroksyfenylo-1-metylo-4-propionylopiperydyna
KONOPI ZIELE I ŻYWICA oraz wyciągi, nalewki farmaceutyczne, a także wszystkie inne wyciągi z konopi		
	3-Metylofentanył	<i>N</i> -(1-fenetylo-3-metylo-4-piperydylo)propionanilid (forma cis- i forma trans-)
	MPPP	propionian 4-fenylo-1-metylo-4-piperydynolu
	Para-fluorofentanył	4'-fluoro- <i>N</i> -(1-fenetylo-4-piperydylo)propionanilid
	PEPAP	octan 1-fenetylo-4-fenylo-4-piperydynolu
	Tiofentanył	<i>N</i> -[1-[2-(2-tienylo)etylo]-4-piperydylo]propionanilid

oraz:

- izomery środków odurzających wymienionych w niniejszej grupie, jeżeli istnienie takich izomerów jest możliwe w ramach użytego oznaczenia chemicznego, chyba że izomery takie są wyraźnie wyłączone,
- estry i etery środków odurzających wymienionych w niniejszej grupie, jeżeli istnienie takich estrów i eterów jest możliwe, chyba że są one wymienione w innej grupie,
- sole środków odurzających wymienionych w niniejszej grupie, włączając w to sole estrów, eterów i izomerów, o których mowa wyżej, jeżeli istnienie takich soli jest możliwe

^{*)} może być stosowana w lecznictwie zwierząt

WYKAZ SUBSTANCJI PSYCHOTROPOWYCH

1. Substancje psychotropowe grupy I-P

Międzynarodowe nazwy zalecane	Inne nazwy	Oznaczenia chemiczne
1	2	3
BROLAMFETAMINA	DOB	2,5-dimetoksy-4-bromoamfetamina
	DET	<i>N,N</i> -dietylotryptamina
	DMA	(±)-2,5-dimetoksy- α -metylofenetyloamina, czyli 2,5-dimetoksyamfetamina
	DOET	(±)-2,5-dimetoksy-4-etylo- α -metylofenetyloamina, czyli 2,5-dimetoksy-4-etyloamfetamina
	DMHP	3-(1,2-dimetyloheptylo)-1-hydroksy-7,8,9,10-tetrahydro-6,6,9-trimetylo-6 <i>H</i> -dibenzo[<i>b,d</i>]piran
	DMT	<i>N,N</i> -dimetylotryptamina
ETRYPTAMINA		3-(2-aminobutylo)indol
	<i>N</i> -Etylo-MDA, MDEA	(±)- <i>N</i> -etylo- α -metylo-3,4-(metylenodioksy)-fenetyloamina
	<i>N</i> -Hydroksy-MDA	(±)- <i>N</i> -[α -metylo-3,4-(metylenodioksy)fenetylo] hydroksylamina
	Metkatynon	2-(metyloamino)-1-fenylpropan-1-on
	4-Metyloaminoreks	(±)- <i>cis</i> -2-amino-4-metylo-5-fenyl-2-oksazolina
	4-MTA	α -metylo-4-metylotiofenetyloamina czyli 4-metylotioamfetamina
ETYCYKLIDYNA	PCE	<i>N</i> -etylo-1-fenylcykloheksyloamina
KATYNON		(-)- α -aminopropiofenon
(+)-LIZERGID	LSD, LSD-25	dietyloamid kwasu 9,10-didehydro-6-metyloergolino-8 β -karboksylowego
	MDMA	(±)-3,4-metylenodioksy- <i>N</i> , α -dimetylofenetyloamina, czyli 3,4-metylenodioksymetamfetamina
	MMDA	(±)-5-metoksy-3,4-metylenodioksy- α -metylofenetyloamina, czyli 5-metoksy-3,4-metylenodioksyamfetamina
	Meskalina	3,4,5-trimetoksyfenetyloamina
	Paraheksyl	3-heksylo-1-hydroksy-7,8,9,10-tetrahydro-6,6,9-trimetylo-6 <i>H</i> -dibenzo[<i>b,d</i>]piran
	PMA	4-metoksy- α -metylofenetyloamina, czyli para-metoksyamfetamina
	PMMA	4-metoksy- <i>N</i> , α -dimetylofenetyloamina, czyli <i>p</i> -metoksymetamfetamina
	Psilocyna	3-(2-dimetyloaminoetylo)-4-hydroksyindol
PSYLOCYBINA		diwodorofosforan 3-(2-dimetyloaminoetylo)-4-indolilu
ROLICYKLIDYNA	PHP, PCPY	1-(1-fenylcykloheksylo)pirolidyna
	STP, DOM	2-amino-1-(2,5-dimetoksy-4-metylofenylo)propan
TENAMFETAMINA	MDA	3,4-metylenodioksyamfetamina
TENOCYKLIDYNA	TCP	1-[1-(2-tienylo)cykloheksylo]piperydyna
	TMA	(±)-3,4,5-trimetoksy- α -metylofenetyloamina, czyli 3,4,5-trimetoksyamfetamina
	Tetrahydrokannabinole	następujące izomery i ich warianty stereochemiczne: ⇒ 7,8,9,10- tetrahydro-6,6,9-trimetylo-3-pentylo-6<i>H</i>-dibenzo[<i>b,d</i>]piran-1-ol, ⇒ (9 <i>R</i> ,10 <i>aR</i>)-8,9,10,10 <i>a</i> - tetrahydro-6,6,9-trimetylo-3-pentylo-6 <i>H</i> -dibenzo[<i>b,d</i>]piran-1-ol, ⇒ (6 <i>aR</i> ,9 <i>R</i> ,10 <i>aR</i>)-6 <i>a</i> ,9,10,10 <i>a</i> - tetrahydro-6,6,9-trimetylo-3-pentylo-6 <i>H</i> -dibenzo[<i>b,d</i>]piran-1-ol,

		$\Rightarrow$ (6a <i>R</i> ,10a <i>R</i>)-6a,7,10,10a-tetrahydro-6,6,9-trimetylo-3-pentylo-6 <i>H</i> -dibenzo[<i>b,d</i>]piran-1-ol, $\Rightarrow$ 6a,7,8,9- tetrahydro-6,6,9-trimetylo-3-pentylo-6 <i>H</i> -dibenzo[<i>b,d</i>]piran-1-ol, $\Rightarrow$ (6a <i>R</i> ,10a <i>R</i>)-6a,7,8,9,10,10a-heksahydro-6,6,9-trimetylo-3-pentylo-6 <i>H</i> -dibenzo[<i>b,d</i>]piran-1-ol
- oraz sole substancji zamieszczonych w tej grupie w każdym przypadku, gdy istnienie takich soli jest możliwe,		
- stereoizomery substancji zamieszczonych w tej grupie, jeżeli istnienie takich stereoizomerów jest możliwe w ramach użytego oznaczenia chemicznego, chyba że stereoizomery takie są wyraźnie wyłączone		

2. Substancje psychotropowe grupy II-P

Międzynarodowe nazwy zalecane	Inne nazwy	Oznaczenia chemiczne
1	2	3
	2C-B	4-bromo-2,5-dimetoksyfenetyloamina
AMFETAMINA	Psychedryna	(±)-2-amino-1-fenylopropan
DEKSAMFETAMINA		(+)-2-amino-1-fenylopropan
FENCYKLIDYNA	PCP	1-(1-fenylocykloheksylo)piperydyna
FENETYLINA		(±)-3,7-dihydro-1,3-dimetylo-7-[2-[(1-metylo-2-fenetylo)-amino]-etylo]-1 <i>H</i> -puryno-2,6-dion
FENMETRAZYNA		2-fenilo-3-metylomorfolina
LEWAMFETAMINA		(-)- α -metylofenetyloamina
LEWOMETAMFETAMINA		(-)-1- <i>N</i> , α -dimetylofenetyloamina
MEKLOKWALON		3-(<i>o</i> -chlorofenilo)-2-metylo-4(3 <i>H</i>)-chinazolinon
METAKWALON		2-metylo-3-(<i>o</i> -tolilo)-4(3 <i>H</i>)-chinazolinon
METAMFETAMINA	Metamfetamina racemiczna	(+)-2-metyloamino-1-fenylopropan (±)-2-metyloamino-1-fenylopropan
METYLOFENIDAT	Rytalina	ester metylowy kwasu α -fenilo-(2-piperydino)-octowego
PENTAZOCYNA	Fortral	(2 <i>R</i> *, 6 <i>R</i> *, 11 <i>R</i> *)-1,2,3,4,5,6-heksahydro-8-hydroksy-6,11-dimetylo-3-(3-metylo-2-butenylo)-2,6-metano-3-benzazocyna
SEKOBARBITAL		kwas 5-allilo-5-(1-metylobutylo)barbiturowy
	Δ -9-Tetrahydrokannabinol i jego warianty stereochemiczne	(6a <i>R</i> ,10a <i>R</i>)-6a,7,8,10a- tetrahydro-6,6,9-trimetylo-3-pentylo-6 <i>H</i> -dibenzo[<i>b,d</i>]piran-1-ol
ZIPEPROL		α -(α -metoksybenzylo-4- β -metoksyfenylo)-1-piperazynoetanol
oraz sole substancji zamieszczonych w tej grupie w każdym przypadku, gdy istnienie takich soli jest możliwe		

3. Substancje psychotropowe grupy III-P

Międzynarodowe nazwy zalecane	Inne nazwy	Oznaczenia chemiczne
1	2	3
AMOBARBITAL	Amytal	kwas 5-etylo-5-izopentylobarbiturowy
BUPRENORFINA		21-cyklopropylo-7- α -[(<i>S</i>)-1-hydroksy-1,2,2-trimetylopropylo]-6,14- <i>endo</i> -etano-6,7,8,14-tetrahydrooripawina
BUTALBITAL		kwas 5-allilo-5-izobutylobarbiturowy
CYKLOBARBITAL		kwas 5-(1-cykloheksen-1-ylo)-5-etylobarbiturowy
FLUNITRAZEPAM		5-(<i>o</i> -fluorofenilo)-1,3-dihydro-1-metylo-7-nitro-2 <i>H</i> -1,4-benzodiazepin-2-on
GLUTETIMID	Glimid	3-etylo-3-fenilo-2,6-dioksopiperydyna

KATYNA		(+)- <i>treo</i> -2-amino-1-hydroksy-1-fenylpropan
PENTOBARBITAL	Nembutal	kwas 5-etylo-5-(1-metylobutylo)-barbiturowy
oraz sole substancji zamieszczonych w tej grupie w każdym przypadku, gdy istnienie takich soli jest możliwe		

4. Substancje psychotropowe grupy IV-P

Międzynarodowe nazwy zalecane	Inne nazwy	Oznaczenia chemiczne
1	2	3
ALLOBARBITAL		kwas 5,5-dialilobarbiturowy
ALPRAZOLAM		8-chloro-6-fenyl-1-metylo-4 <i>H</i> -s-triazolo[4,3- <i>a</i>][1,4] benzo-diazepina
AMFEPRAMON	Dietylopropion	2-dietyloamino-1-fenyl-1-propanon
AMINOREKS		2-amino-5-fenyl-2-oksazolina
BROMAZEPAM		7-bromo-1,3-dihydro-5-(2-pirydylo)-2 <i>H</i> -1,4-benzodiazepin-2-on
BROTIZOLAM		2-bromo-4-(<i>o</i> -chlorofenyl)-9-metylo-6 <i>H</i> -tieno[3,2- <i>f</i>]-s-triazolo[4,3- <i>a</i>][1,4]diazepina
BARBITAL	Veronalum	kwas 5,5-dietylobarbiturowy
BENZFETAMINA		<i>N</i> -benzylo- <i>N</i> - α -dimetylofenetyloamina
BUTOBARBITAL		kwas 5-butylo-5-etylobarbiturowy
CHLORDIAZEPOKSYD	Elenium	4-tlenek-7-chloro-5-fenyl-2-(metyloamino)-3 <i>H</i> -1,4-benzodiazepiny
DELORAZEPAM		7-chloro-5-(<i>o</i> -chlorofenyl)-1,3-dihydro-2 <i>H</i> -1,4-benzodiazepin-2-on
DIAZEPAM	Relanium	7-chloro-5-fenyl-1,3-dihydro-1-metylo-2 <i>H</i> -1,4-benzodiazepin-2-on
ESTAZOLAM		8-chloro-6-fenyl-4 <i>H</i> -s-triazolo[4,3- <i>a</i>][1,4] benzodiazepina
ETCHLORWYNOL		1-chloro-3-etylo-1-penten-4-in-3-ol
ETYLAMFETAMINA		($\pm$)- <i>N</i> -etylo- α -metylofenetyloamina, czyli <i>N</i> -etyloamfetamina
ETYNAMAT		ester 1-etynylocykloheksylowy kwasu karbaminowego
FENDIMETRAZYNA		(+)-3,4-dimetylo-2-fenylomorfolina
FENKAMFAMINA		($\pm$)- <i>N</i> -etylo-3-fenylbicyklo[2.2.1]heptano-2-amina
FENOBARBITAL	Luminalum	kwas 5-etylo-5-fenylbarbiturowy
FENPROPOREKS		($\pm$)-3-[(α -metylofenetylo)amino]propionitryl
FENTERMINA		α , α -dimetylofenetyloamina
FLUDIAZEPAM		7-chloro-5-(<i>o</i> -fluorofenyl)-1,3-dihydro-1-metylo-2 <i>H</i> -1,4-benzodiazepin-2-on
FLURAZEPAM		7-chloro-1-[2-(dietyloamino)etylo]-5-(<i>o</i> -fluorofenyl)-1,3-dihydro-2 <i>H</i> -1,4-benzodiazepin-2-on
	GHB	
HALAZEPAM		7-chloro-5-fenyl-1,3-dihydro-1-(2,2,2-trifluoroetylo)-2 <i>H</i> -1,4-benzodiazepin-2-on
HALOKSAZOLAM		10-bromo-11b-(<i>o</i> -fluorofenyl)-2,3,7,11b-tetrahydrooksazolo[3,2- <i>d</i>][1,4]-benzodiazepin- 6(5 <i>H</i>)-on
KAMAZEPAM		dimetylokarbaminian 7-chloro-5-fenyl-1,3-dihydro-3-hydroksy-1-metylo-2 <i>H</i> -1,4-benzodiazepin-2-onu
KETAZOLAM		11-chloro-12b-fenyl-8,12b-dihydro-2,8-dimetylo-4 <i>H</i> -[1,3]-oksazyno-[3,2- <i>d</i>] [1,4]benzodiazepino-4,7(6 <i>H</i>)-dion
KLOBAZAM		7-chloro-5-fenyl-1-metylo-1 <i>H</i> -1,5-benzodiazepino-2,4(3 <i>H</i> ,5 <i>H</i>)-dion
KLONAZEPAM	Rivotril	5-(<i>o</i> -chlorofenyl)-1,3-dihydro-7-nitro-2 <i>H</i> -1,4-benzodiazepin-2-on
KLORAZEPAT		kwas 7-chloro-5-fenyl-2,3-dihydro-2-okso-1 <i>H</i> -1,4-benzodiazepino-3-karboksylowy
KLOKSAZOLAM		10-chloro-11b-(<i>o</i> -chlorofenyl)-2,3,7,11b-tetrahydro-oksazolo-[3,2- <i>d</i>][1,4]benzodiazepin-6(5 <i>H</i>)-on
KLOTIAZEPAM		5-(<i>o</i> -chlorofenyl)-7-etylo-1,3-dihydro-1-metylo-2 <i>H</i> -tieno[2,3- <i>e</i>]-1,4-diazepin-2-on
1	2	3

LEFETAMINA	SPA	(-)-1-dimetyloamino-1,2-difenyloetan, czyli (-)- <i>N,N</i> -dimetylo-1,2-difenyloetyloamina
LOFLAZEPINIAN ETYLOWY		ester etylowy kwasu 7-chloro-5-(<i>o</i> -fluorofenylo)-2,3- dihydro-2-okso-1 <i>H</i> -1,4-benzodiazepino-3-karboksylowego
LOPRAZOLAM		6-(<i>o</i> -chlorofenylo)-2,4-dihydro-2-[(4-metylo-1- piperazynylo)metyleno]-8-nitro-1 <i>H</i> -imidazo[1,2- <i>a</i>][1,4] benzodiazepin-1-on
LORAZEPAM		7-chloro-5-(<i>o</i> -chlorofenylo)-1,3-dihydro-3-hydroksy-2 <i>H</i> -1,4- benzodiazepin-2-on
LORMETAZEPAM		7-chloro-5-(<i>o</i> -chlorofenylo)-1,3-dihydro-3-hydroksy-1- metylo-2 <i>H</i> -1,4-benzodiazepin-2-on
MAZINDOL		5-(<i>p</i> -chlorofenylo)-2,5-dihydro-3 <i>R</i> -imidazo[2,1- <i>a</i>]-izoindol- 5-ol
MEDAZEPAM	Rudotel	7-chloro-5-fenylo-2,3-dihydro-1-metylo-1 <i>H</i> -1,4- benzodiazepina
MEFENOREKS		(±)- <i>N</i> -(3-chloropropylo)- α -metylofenetyloamina
MEPROBAMAT		2,2-di(karbamoiloksymetylo)pentan, czyli dikarbaminian 2-metylo-2-propylo-1,3-propanodiolu
METYLOFENOBARBITAL	Prominalum	kwas 5-etylo-5-fenylo- <i>N</i> -metylobarbiturowy
METYPRYLON		3,3-dietylo-5-metylo-2,4-piperydynodion
MEZOKARB		3-(α -metylofenylo)- <i>N</i> -(fenylokarbamoilo)-sydnonimina
MIDAZOLAM		8-chloro-6-(<i>o</i> -fluorofenylo)-1-metylo-4 <i>H</i> -imidazo[1,5- <i>a</i>] [1,4]benzodiazepina
NIMETAZEPAM		5-fenylo-1,3-dihydro-1-metylo-7-nitro-2 <i>H</i> -1,4- benzodiazepin-2-on
NITRAZEPAM		5-fenylo-1,3-dihydro-7-nitro-2 <i>H</i> -1,4-benzodiazepin-2-on
NORDAZEPAM		7-chloro-5-fenylo-1,3-dihydro-2 <i>H</i> -1,4-benzodiazepin-2-on
OKSAZEPAM		7-chloro-5-fenylo-1,3-dihydro-3-hydroksy-2 <i>H</i> -1,4- benzodiazepin-2-on
OKSAZOLAM		10-chloro-11 <i>b</i> -fenylo-2,3,7,11 <i>b</i> -tetrahydro-2- metylooksazolo[3,2- <i>d</i>][1,4]benzodiazepin-6(5 <i>H</i>)-on
PEMOLINA		2-amino-5-fenylo-2-oksazolin-4-on, czyli 5-fenylo-2-imino-4-oksazolidynon
PINAZEPAM		7-chloro-5-fenylo-1,3-dihydro-1-(2-propionylo)-2 <i>H</i> -1,4- benzodiazepin-2-on
PIPRADROL		1,1-difenylo-1-(2-piperydylo)metanol
PIROWALERON		(±)-1-(4-metylofenylo)-2-(1-pirolidynylo)-1-pentanon
PRAZEPAM		7-chloro-1-(cyklopropylometylo)-5-fenylo-1,3-dihydro-2 <i>H</i> - 1,4-benzodiazepin-2-on
SEKBUTABARBITAL		kwas 5- <i>sec</i> -butylo-5-etylobarbiturowy
TEMAZEPAM	Signopam	7-chloro-5-fenylo-1,3-dihydro-3-hydroksy-1-metylo-2 <i>H</i> -1,4- benzodiazepin-2-on
TETRAZEPAM		7-chloro-5-(cykloheksen-1-ylo)-1,3-dihydro-1-metylo-2 <i>H</i> - 1,4-benzodiazepin-2-on
TRIAZOLAM		8-chloro-6-(<i>o</i> -chlorofenylo)-1-metylo-4 <i>H</i> -s-triazolo[4,3- <i>a</i>][1,4]benzodiazepina
WINYLBITAL		kwas 5-(1-metylobutylo)-5-winylobarbiturowy
ZOLPIDEM		<i>N,N</i> ,6-trimetylo-2-(4-metylofenylo)-imidazo[1,2- <i>a</i>]pirydyno- 3-acetamid
oraz sole substancji zamieszczonych w tej grupie w każdym przypadku, gdy istnienie takich soli jest możliwe		